

PR(A)VA BESEDA

OŠ Franceta Bevka, Ljubljana

19. številka

maj 2019

Narisal: Luka Aleksander Omahen, 9. b

UVODNIK

V trenutku, ko tole pišem, uživam v prvih obotavljivih sončnih žarkih, ki sijejo skozi okno, in poslušam ptice, ki veselo žvrgolijo na cvetočih drevesih. Pomlad se prebuja in prihaja poletje, o katerem že vsi sanjamo že od začetka leta. V mislih že načrtujem počitnice, čeprav me učbeniki kličejo k pripravam na zadnje teste. Letos vam je naša super ekipa pripravila marsikaj. V njej je ogromno zanimivih člankov, vicev in zgodb. Z našim mentorjem na čelu smo tudi letos vse to zavili v šolski časopis, ki dokazano krajša dolge dni. Zato brez obotavljanja obrnite stran in se zabavajte ob branju časopisa.

Gaja Kreševič, glavna urednica

Vsebina

Pod šolskim drobnogledom 3–11

Šport 12-13

Intervju 14-17

Za dekleta in fante 18-30

Izpod peresa 30-54

Med odmorom 55-60

Naša ekipa:

manjkajo Svit, Inja,
Luka in Mark

Gaja, Mojca,
Tilen, Luka,
Ožbej, Leo, Lara,
Alina in Eva

Izbirni predmet Šolsko novinarstvo

Mentor: Bojan Maričič

Uredniški odbor:

Glavna urednica: Gaja Kreševič

Pomočnica glavne urednice: Inja Udovč

Novinarji: Leo Jusić, Luka Redelonghi, Ožbej Stanko,
Alina Petrovič, Eva Veljkovič-Hirsch, Lara Zadravec,
Tilen Topolšek, Mojca Ivanovič Kopecky, Luka
Jovović, Svit Uran Oblak, Mark Iztok Lunder

Ilustracije in slike: učenci pod mentorstvom učiteljic
razredne stopnje in učiteljice Petre Novak Trobentar

Fotografija: Bojan Maričič

**Osnovna šola
Franceta Bevka, Ljubljana**
Ulica Pohorskega bataljona I
Ljubljana

Tel. št.:
(01) 568 70 10

Faks:
(01) 568 23 23

E-pošta: Najdete nas lahko na
spletu!
<http://www.francebevka.net>

OTVORITEV ZUNANJEGA ŠOLSKEGA IGRIŠČA

Za vse učence in delavce šole je bil petek, 26. 10. 2018, težko pričakovan dan. Točno ob 11. uri se je začela slavnostna otvoritev našega prenovljenega zunanjega šolskega igrišča. Na otvoritvi, na kateri je nastopalo okoli 100 učencev od 1. do 9. razreda, so bili prisotni tudi ostali učenci in delavci naše šole, nekaj ravnateljev iz drugih osnovnih šol, prisoten pa je bil tudi župan Mestne občine Ljubljana Zoran Jankovič in drugi predstavniki MOL-a.

Vsem navzočim so nastopajoči želeli prikazati, kako zelo smo si želeli, da bi bilo po slabih štirih mesecih naše igrišče zopet odprto za druženje in igro. Vzdušje je bilo ves čas zelo napeto in vznemirljivo in po prerezu slavnostnega traku je glasen pisk piščalke naznanil, da je igrišče tudi uradno odprto.

Učenci so se zapodili na nove športne površine – stezo za tek na 60 m in skok v daljino, krožno tekaško stezo, igrišče za odbojko, igrišče za košarko in igrišče za ulično košarko. Poleg dveh miz za namizni tenis pa je na novi ploščadi tudi nov pitnik, kjer si bodo učenci gasili žejo, ter nekaj novih klopi in zasajenih dreves in grmovnic, ki dajejo igrišču prijeten videz v vročih, sončnih dneh pa tudi prijetno senco. **Jana Kebler Zaletel, športna pedagoginja**

SLEMENOVA ŠPICA, 1911 m

Na sončno soboto, 13. 10. 2018, smo se s 27 učenci naše šole odpravili na planinski izlet na Slemenovo špico. Pridružili so se nam mladi planinci iz OŠ Milana Šuštaršiča in OŠ Lednina. Med vožnjo na Vršič so učenci izvedeli kar nekaj novih, zanimivih informacij o Triglavu, Jakobu Aljažu, spoznali so legendo o Ajdovski deklici in izvedeli, kaj so možici in zakaj stojijo ob cesti na Vršič. Z avtobusa smo se pripeljali do vrha Vršiča, od koder smo imeli 1,5 ure lepe hoje do našega cilja. Kljub temu da je bilo kar nekaj prvošolčkov in novih članov, je izlet potekal brez posebnosti. Na vrhu smo imeli daljši postanek za malico. Naužili smo se lepega razgleda in preden smo odšli nazaj proti našemu izhodišču, smo za učence, ki so se letos prvič priključili planinskemu krožku, organizirali "planinski krst", tako, da so še uradno postali naši novi nadobudni planinci.

Mentorica planinskega krožka: Jana Kebler Zaletel

PRVI PLANINSKI IZLET NA GOVEJK IN OSOLNIK

Na lepo sončno nedeljo, zadnjega dne v septembru, smo se s planinskim krožkom odpravili na naš prvi letošnji izlet. Odpravili smo se proti Polhograjskemu hribovju, naša cilja pa sta bila Dom na Govejku in Osolnik. Jutranji mraz nam ni prišel do živega, saj smo kar hitro pospešili korak in že po 50 minutah zelo lepe hoje prišli do našega prvega cilja. Na Domu na Govejku (734 m) smo imeli daljšo pavzo, nato pa odšli po lepi gozdni poti naprej proti Osolniku (858 m). Na vrhu Osolnika smo se pri cerkvi sv. Mohorja in Fortunata naužili čistega zraka, spočili ob lepem razgledu in polni energije odšli po krožni poti nazaj proti našim izhodiščem. Vseh 58 udeležencev je zaključilo izlet z nasmehom in z lepimi pričakovanji na naslednji planinski izlet. Preživeli smo res lepo nedeljo.

Mentorica planinskega krožka: Jana Kebler Zaletel

PLANINSKI IZLET NA MENINO PLANINO

Na sončno soboto, 17. 11. 2018, smo se s 27 našimi mladimi planinci odpravili na naš tretji izlet v tem šolskem letu. Tokrat smo se odpravili na izlet skupaj s planinci iz OŠ Milana Šuštaršiča in OŠ Poljane. Nas cilj je bil 1453 m visoka Menina planina. Z dvema avtobusoma smo se skozi Kamnik in Gornji Grad pripeljali do Semprimožnika. Od tam smo po lepi gozdni poti, mimo ovčjega stana, po dveh urah in pol hoje prišli do Doma na Menini planini. Kljub temu da je bilo lepo, sončno vreme, smo morali zaradi mraza našo malico pojesti v domu. Ko smo si odpočili in pogreli, smo se odpravili po isti poti nazaj proti avtobusu.

Šest vodnikov oz. mentorjev je skrbelo za 67 mladih planincev. Preživeli smo lepo, sončno, a nekoliko bolj mrzlo soboto. **Mentorica: Jana Kebler Zaletel**

ODBOJKA SDI

V decembru in januarju je potekalo šolsko športno tekmovanje v odbojki za starejše učence. Naši učenci so odigrali dve tekmi v predtekmovanju in se z dvema zmagama uvrstili v polfinalni del. V polfinalu so z rezultatom 2:0 premagali odbojkarje iz OŠ Dragomelj in OŠ Danile Kumar in se uvrstili v finalno tekmovanje, kjer jih je čakala povratna tekma z OŠ Dragomelj. Tokrat so bili nasprotniki nekoliko boljši in so nas po napeti in zelo izenačeni igri z rezultatom 2:1 izključili iz boja za 1. mesto. Za 3. mesto so se naši odbojkarji pomerili z učenci iz OŠ Alojzija Šuštarja in z zmago 2:0 na koncu zasluženo okoli vratu obesili bronasto medaljo. Šolsko odbojgarsko ekipo so sestavljali:

Miha Kosanc (kapetan), Hugo Pucelj, Martin Šprogar Perko, Nejc Heric, Anže Marjan Gorenc, Tine Hotimir Jamnik, Žan Mauricio, Mark Lap Križman, Viktor Mal Zupančič. Vsi iz 8. b razreda.

Jana K. Zaletel, športna pedagoginja

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ODBOJKI NA MIVKI

V ponedeljek, 8. 10. 2018, je v športni dvorani Ludus potekalo polfinalno državno tekmovanje v odbojki na mivki za starejše učence. Naši fantje so se uvrstili na omenjeno tekmovanje kot prvouvrščeni med ljubljanskimi osnovnimi šolami.

Odigrali so tri tekme. Kljub temu da so pokazali odlično igro, so žal vse tri tekme izgubili in na koncu osvojili 4.

mesto v skupini B.

Trener Matija Perič in naši učenci (Hugo Pucelj, Miha Kosanc, Martin Šprogar Perko, Nejc Heric, vsi iz 8. b)

23. Šolski poključski maraton

V soboto, 19. 1. 2019, je na Pokljuki potekal 23. Šolski poključski maraton. Vsako leto organizatorji omenjene prireditve priredijo pestro dogajanje in poskrbijo za odlično zimsko vzdušje. Poleg šolskega državnega prvenstva v smučarskem teku je za obiskovalce pripravljen še pester program:

krpljanje, tek na smučeh, pohod s tekaškimi smučmi, pohod do planin Uskovnica, Javornik in Zajamniki, alpsko smučanje, zimske športne animacije in kulturni program.

Kot že nekaj let do sedaj, se je naša šola tudi letos udeležila tega dogodka. Na Pokljuko sta dva avtobusa odpeljala 83 predstavnikov naše šole. 29 mladih planincev, 20 učencev, ki obiskujejo obvezni izbirni predmet Šport za sprostitev (8. in 9. razred) in 31 staršev. Za varnost na pohodu in na teku na

smučeh so poskrbeli tudi učiteljica Jana K. Zaletel in učitelj Stojan Milenković in Gregor Jeras.

Večina naših učencev se je udeležila zimskega pohoda. Sprehodili naj bi se do planine Uskovnica, vendar so organizatorji zaradi pol metra novozapadlega snega, cilj pohoda spremenili. Odpravili smo se do planine Praprotnica in naredili krožno pot nazaj proti Rudnemu polju. 10 starejših učencev se je odločilo, da bodo skupaj z učiteljem Gregorjem Jerasom spoznali osnove teka na smučeh in se udeležili še ostalih dejavnosti, ki so jih pripravili organizatorji.

Na koncu smo vsi zadovoljni in prijetno utrujeni od zimskih aktivnosti in vragolij na snegu odšli z avtobusom nazaj proti Ljubljani.

Mentorica: Jana Kebler Zaletel

KOŠARKA - STAREJŠI DEKLICE

Košarkarska ekipa starejših deklic je na prvenstvu osnovnih šol Ljubljane zasedla 4. mesto.

Na polfinalnem turnirju je zasedla drugo mesto in si s tem zagotovila nastop na finalnem turnirju štirih osnovnih šol 11. 1. 2019 v dvorani Tivoli.

Rezultata: OŠ Franceta Bevka – OŠ Dr. Vita Kraigherja 16 – 1 OŠ Franceta Bevka – OŠ Kolezija 24 - 25

V prvi tekmi finalnega turnirja so bile nasprotnice iz OŠ Mirana Jarca premočne tekmice in so jo naše učenke visoko izgubile. V tekmi za tretje mesto proti OŠ Kolezija so pokazale veliko boljšo igro, a so vseeno tesno izgubile. Rezultat je bil 25 – 21. Kljub temu si učenke zaslužijo vse čestitke za borbeno in športno odigrane tekme.

V ekipi so bile: LARA KALINGER, PATRICIJA ANDOLŠEK, EVA VELJKOVIĆ HIRSCH, MAŠA REBERŠAK, LARA ZADRAVEC, MAJA PERPAR, LARA UMEK, TAJA PETROVIČ, LUČKA NUHANOVIĆ, LARA TEKAVEC in AIDA MUMINOVIĆ

Čestitamo!

Mentor: Gregor Jeras

KOŠARKA — STAREJŠI DEČKI

Košarkarska ekipa starejših dečkov je na prvenstvu osnovnih šol Ljubljane zasedla odlično 3. mesto. S tem so se tudi uvrstili na četrtfinalni turnir državnega prvenstva, ki bo 16. 1. 2019 v Novem mestu. V predtekmovalni skupini 1. lige so s tremi zmagami in brez poraza zasedli 1. mesto.

OŠ FRANCETA BEVKA **68:47** OŠ MILANA ŠUŠTARŠIČA
OŠ FRANCETA BEVKA **67:14** OŠ DR. VITA KRAIGHERJA

OŠ MAKSA PEČARJA **17:49** OŠ FRANCETA BEVKA

POD ŠOLSKIM DROBNOGLEDOM

OŠ POLJE	18:39	OŠ FRANCETA BEVKA
OŠ VRHOVCI	40:29	OŠ FRANCETA BEVKA
OŠ KOLEZIJA	37:38	OŠ FRANCETA BEVKA
OŠ FRANCETA BEVKA	32:33	OŠ VIŽMARJE - BROD
OŠ FRANCETA BEVKA	20:0 BB	OŠ MILANA ŠUŠTARŠIČA

V finalni skupini so zmagali trikrat in doživeli dva poraza.

V ekipi so bili:

FILIP TEINOVIČ, FILIP PODPEČAN, LUKA GALE, ALJOŠA KORUZA, DAVID MALNERŠIČ, NAL MIKLAVČIČ, MAURIZIO ČUČEK, MATIC JONTEZ, LUKA URBANČ, ALEKSEJ TURŠIČ, TIM PETROVIČ, RILAIN MATONDO KIMPALA, OŽBEJ STANKO, JOVANOVIČ-VIDMAR VAL

Čestitamo!

Mentor: Gregor Jeras

PLANINSK IZLET NA BOČ

V soboto, 9. 3. 2019, smo se s planinskim krožkom odpravili na 979 m visok Boč (imenovan tudi Štajerski Triglav). Boč leži v Bočkem gorovju, jugovzhodno od Poljčan v jugovzhodnem delu Karavank. Poznan je kot gora, na kateri rastejo redke in zaščitene rože, imenovane velikonočnice, ki smo si jih lahko tudi od bližje pogledali.

S 55 mladimi planinci iz naše šole in iz OŠ Milana Šuštaršiča smo se z avtobusom pripeljali do Zgornjih Poljčan. Tam smo pričeli s hojo. Hodili smo po učni poti in spoznavali različna drevesa in rastline, ki rastejo ob poti do našega cilja. Po slabih dveh urah hoje smo prispeli na vrh Boča, na katerem stoji razgledni stolp. Na vrhu stolpa smo kljub močnemu vetru z veseljem občudovali prelep razgled na bližnjo in daljno okolico. Pot smo nadaljevali do Planinskega doma na Boču, kjer smo imeli daljši počitek. Ko smo se okrepčali in nekoliko spočili, smo si šli v okolici doma pogledat znamenite rože velikonočnice, ki so že zelo lepo cvetele. Pot proti avtobusu nas je peljala po gozdu čez Babo.

Preživeli smo lep planinski izlet, na katerem so bili v ospredju dobra volja, smeh in druženje.

Mentorica planinskega krožka: Jana Kebler Zaletel

OBISK POP TV

V ponedeljek, 11. 3. 2019, smo se z izbirnim predmetom Šolsko novinarstvo odpravili v medijsko hišo PROPLUS, ki vključuje KANALA A, POP TV, BRIO, KINO, OTO in spletno stran 24 UR. Ko smo prispeli tja, nas je veliko sprejela Elizabeta Šebela. Najprej smo se odpravili v studio 1, kjer snemajo 24 ur in Preverjeno. Nato smo se odpravili v studio 2, kjer snemajo Svet. Tam nam je vodnica predstavila tako imenovani boben, napravo, ki projicira besedilo, ki ga govori voditelj. Povedala nam je, da za snemanje oddaje potrebujejo najmanj tri kamere. Kasneje smo si ogledali še režijo, kjer imajo delo režiser, tonski mojster, urednik ter mojster za sliko. Nazadnje smo odšli v največji studio, kjer je trenutno postavljena scena za priljubljeno oddajo Zvezde plešejo. Čeprav je bilo doživetje kratko, smo se tako učenci kot učitelj naučili veliko novega.

Mojca Ivanovič Kopecky, 7. a

Končno sem na TV-ju!

Mogoče bomo pa zvečer na SVETU.

MA KOK JE DOBR KLE!!!

NE ME SLIKAT!!!

SPOŠTOVANE GLEDALKE; SPOŠTOVANI GLEDALCI!!! DOBRODOŠLI NA KANALU A.

Bilo je zanimivo in bil je nepozaben dogodek!!

Svit

Moje ime je Tilen. Javljam se v živo s KANALA A.

Na POP TV smo spoznali delovanje televizijskih programov in delo ljudi za njimi. Ogledali smo si studie in se čudili, kako drugačen je pogled nanje v realnosti.

Inja

Obisk medijske hiše PROPLUS si bom zagotovo zapomnila. Bilo je prijetno doživetje, v katerem sem uživala.

Najbolj me je navdušil studio, kjer snemajo Zvezde plešejo.

Lara

V ZDA JE VEČ TELEVIZORJEV, KOT JE LJUDI V VELIKI BRITANiji.

OTROCI POMEŽIKNEJO PRIBLIŽNO PETMILIJON-KRAT NA LETO.

POMLADNA PREPEVANJA 2019

V torek, 26. 3. 2019, smo se v šoli zbrali ob 8.00 uri.

Po jutranji malici smo se upeli in imeli kratko vajo s pianistko. Nato smo se z otroškim in mladinskim pevskim zborom v spremstvu treh učiteljic, pianistke in naše zborovodkinje učiteljice Marije Zupan z avtobusom odpeljali na Zavod sv. Stanislava v Šentvidu. Po kratkem premoru smo bili na vrsti za vajo v dvorani. Nastopila sta dva otroška zbor in en mladinski zbor z drugih šol ter otroški in mladinski pevski zbor naše šole. V dvorani je bil ocenjevalec, ki je ocenjeval naše nastope. Otroški pevski zbor naše šole je nastopil s pesmimi: Ko bi vsa ljudstva, Pomlad se meni lušno zdi in Pesmica za špas. Po končanem nastopu vseh zborov so se zborovodkinje zbrale na sestanku, kjer je ocenjevalec povedal ocene in pripombe. Medtem pa smo se vsi nastopajoči iz naše šole zbrali v garderobi, kjer smo pomalicali in za nagrado prejeli značko Pomladnih prepevanj 2019. Nato smo odšli na sprehod po parku ter počakali naš avtobus. Po prihodu v šolo smo se vrnili k pouku. Zborovodkinja nam je povedala, da smo bili pohvaljeni in nam je čestitala za dober nastop. Tako so bila Pomladna prepevanja 2019 za nas to leto zaključena.

Meni so bila letošnja prepevanja všeč in se veselim naslednjih prepevanj.

Lina Komloš, 5. a

Moji vtisi o Pomladnih prepevanjih 2019

Menim, da smo se na reviji pevskih zborov odlično odrezali. Tako kot nam je ocenjevalec že povedal, smo se odlično vživeli v vsako pesem, ki smo jo zapeli. Mislim, da je ves trud, ki ga je učiteljica Marija Zupan vložila v nas, zdaj poplačan. Zelo sem ponosna, da si lahko vedno, kadar mi je težko, zapojem tole misel:

Glasba je kot ptica, ki iz tvojih ust žvrgoli,
je resnica in pravica, ki popelje te v svet sanj,
se rima in vedno ti prikima, ko težko ti je vsak dan,
in tukaj se rima o GLASBI se konča,
poj jo naprej tra la la la ...

Na koncu bi rada še povedala, da sem zelo ponosna na svojo učiteljico glasbe in zborovodkinjo Marijo Zupan, ki ima za nas vedno čas in voljo, da nam prisluhne.

Napisala: Zoja Planinc, 5. a

PLUTON JE POI-
MENOVALA 11-
LETNA DEKLICA

V SIBIRIJI JE TAKO
MRZLO, DA SE LAHKO
SAPA V ZRAKU SPRE-
MENI V LED

V NEW YORKU NE SMEŠ
PRODAJATI HIŠE, V KATERI
STRAŠI, ČE MOREBITNEMU
KUPCU TEGA NE POVEŠ.

SLOVENSKI KULTURNI DAN

Voditeljici Katja in Naja

Na osnovni šoli Franceta Bevka smo 7. 2. imeli prireditev ob Prešernovem dnevu. V predstavi so sodelovali učenci od šestega do devetega razreda. Najprej smo praznik počastili s slovensko himno, nato pa so nam učenci predstavili sedmo kitico v francoščini, nemščini, latinščini, kitajščini in angleščini.

Nato je sledila deklamacija pesmi o pesništvu, ljubezni in ljudeh. Kasneje je sledil kratek skeč z naslovom Živa beseda, ki govori o zaljubljenemu fantu, ki poskuša osvojiti dekle preko družabnih omrežij, a mu ne uspe. Zatem sta imeli duet Eva Križ in Živa Višnei, in sicer sta peli pesem Eda Sheerana. Sledil je veličasten kviz, ki je dobil ime po kvizu Lepo je biti milijonar,

naši učenci pa so ga preimenovali v Lepo je biti France, v njem pa so nastopali: Val Jovanovič-Vidmar, Ana Vesel, Ana Dimitrijevič, Nal Miklavčič in Filip Podpečan. Po kvizu pa nas je Miha Berdnik razveselil s pesmijo Na Golici.

Zdravljica z vseh vetrov: Leon, Rok, San Ji, Tim in Ariela

Prireditev sta zaključila Ula Kostić in Marcel Vičar z deklamacijo Simona Gregorčiča Soči. Prireditev sta vodili Katja Javornik in Naja Dujić.

Luka Jovović, 7. a

Miha nas je razveselil z Golico.

Pesmi o pesništvu, ljubezni in ljudeh so nam predstavili devetošolci

POD ŠOLSKIM DROBNOGLEDOM

Skeč o družabnih omrežjih in ljubezni ter srčnih bolečinah so uprizorili Aida, Ema, Aljoša in David.

Ganljivo pesem Eda Sheerana sta zapeli Eva in Živa.

Voditelj kviza Lepo je biti France Val Jovanovič-Vidmar.

Tekmovali so Povodni dečki in Bahave Julije: Ana Dimitrijevič, Ana Vesel, Nal Miklavčič in Filip Podpečan.

Zmagovalci kviza Povodni dečki.

Pesem Soči sta deklamirala Ula in Marcel.

JR: NBA SLOVENIJA

Kot nadobudni košarkar sem zelo vesel, da lahko s svojo ekipo nastopam na prvem Jr. NBA turnirju v Sloveniji, zato vam bom turnir tudi predstavil.

Liga je sestavljena iz 30 ekip. Vsako NBA ekipo pa predstavljajo šole iz ljubljanske in domžalske regije. Starostna kategorija tekmovanja je med 10 in 13 let. Čez celo tekmovanje vsaka ekipa odigra najmanj 8 ali največ 12 tekem.

Tekmovanje poteka 11 do 12 tednov, začelo se je namreč meseca oktobra, končalo pa se bo v sredini meseca decembra. Liga je organizirana po NBA formatu, kar pomeni, da vključuje Draft, Regularni del, Playoffs ter Final 4.

Ekipe so razdeljene na vzhodni ter zahodni del konference, v vsaki pa je po 15 ekip. Vsaka konferenca je razdeljena na 3 vzhodne divizije (sredinski, atlantski ter jugovzhodni del) ter 3 zahodne divizije (pacifiški, severozahodni ter jugozahodni del). Pred pričetkom tekmovanja je bil organiziran NBA Draft, katerega sem se zaradi kapetanske vloge tudi sam udeležil. Na Draftu so predstavniki vsake šole izvedeli, katere NBA klube (franšize) bodo predstavljali. Vsakih pet ekip v diviziji je dobilo tekmovalno številko od 1 do 5, kar se je ponovilo v vseh šestih divizijah.

Tekmovanje se začne z regularnim delom, ki se igra pet tednov in na katerem vsaka šola odigra po 8 tekem (dvokrožni sistem, kjer vsaka šola igra 2 tekmi z vsako ekipo iz svoje skupine). Osem najboljših ekip vsake konference se udeleži Playoffs (po 2 najboljši ekipe iz vsake divizije ter dve najboljši tretjeuvrščeni ekipe). Vsaka ekipa, ki se je uvrstila v Playoffs, se razvrsti po pozicijah od 1 do 8. Playoffs sistem pa se igra na izločanje.

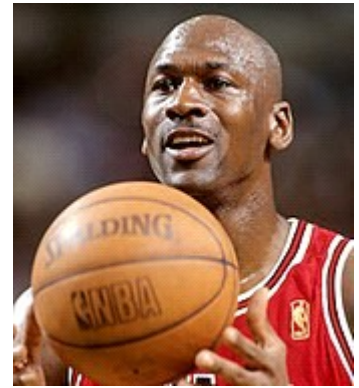
Final 4 je turnir, kjer se določi prvaka zahodne ter vzhodne konference. Poraženci iz finala konference igrajo med seboj za tretje mesto, zmagovalni ekipe pa se potegujeta za naslov zmagovalca Jr. NBA Slovenija 2018/2019. Prvaki prejmejo tudi prave šampionske prstane, prav take, kot jih dobijo tudi prvaki prave lige NBA.

Meni in moji ekipi Utah jazz gre za zdaj na tekmovanju zelo dobro, saj smo s petimi zmagami in enim porazom na tretjem mestu lestvice zahodne konference. Z vsemi svojimi močmi pa se bomo tudi potrudili, da bi postali prvi Jr. NBA prvaki Slovenije.

Napisal: Ožbej Stanko, 7. a

Michael Jordan

Michael Jordan je nekdanji košarkar v ameriški košarkarski ligi NBA, poslovnež in večinski lastnik NBA kluba Charlotte Bobcats. Po mnenju mnogih športnih strokovnjakov velja za najboljšega košarkarja vseh časov, veliko pa je s svojo atraktivno igro pripomogel k popularizaciji košarke in lige NBA po svetu v osemdesetih in devetdesetih letih dvajsetega stoletja.

Po izstopajoči karieri na Univezi severne Karoline, kjer je kot član *Tar Heelsov* leta 1982 osvojil univerzitetno prvenstvo, se je Jordan pridružil Chicago Bullsom na naboru lige 1984. Hitro je postal zvezda celotne lige, množice gledalcev je navduševal s svojim značilnim doseganjem košev. Jordan je igral na položaju branilca, predvsem ob igranju za Washington Wizards pa na položaju krila. Znan je bil po dobrih potezah pod pritiskom. Odločil je veliko število tekem v zadnjih sekundah, dobro pa je igral tudi ob oteževalnih okoliščinah, na primer z vročino. Njegova tekmovalnost je bila vidna v splošno znani delovni zagnanosti. Njegov velik adut je bila tudi njegova skočnost, ki je bila najbolje predstavljena z zabijanjem s črte prostih metov na tekmovanjih v zabijanju.

Skoki so mu prinesli vzdevek »Air Jordan«, to pa je tudi ime blagovne znamke športnih copatov Nike. Ob tem je postal prepoznan tudi kot eden najboljših obrambnih košarkarjev v ligi NBA. V finalu lige NBA 1991 je osvojil svoj prvi naslov prvaka NBA z ekipo Chicago Bulls, serija naslovov prvaka pa se je nadaljevala tudi v letih 1992 in 1993, vendar se je Jordan ob koncu leta 1993 nepričakovano upokojil in športno kariero nadaljeval v baseballu. Njegova odločitev je bila povezana s tragičnim umorom očeta, na katerega je bil zelo navezan, in ki sta ga ustrelila dva najstnika, ko se je ponoči med vožnjo ustavil ob cesti, da bi si odpočil v avtomobilu. Oče ga je vseskozi spodbujal, da naj se preizkusi še v baseballu, potem ko je v košarki osvojil že vse. Leta 1995 se je vrnil k Bullsom in z njimi osvojil še nadaljnje tri zaporedne naslove prvaka lige NBA, v letih 1996, 1997 in 1998. V sezoni 1996 je s klubom v rednem delu sezone zmagal na rekordnih 72 tekmah v eni sezoni. Leta 1999 se je drugič upokojil, toda ponovno se je vrnil in med sezonama 2001 in 2003 igral za Washington Wizards.

Jordanovi individualni dosežki v ligi NBA vključujejo pet nagrad za najkoristnejšega igralca izborov v idealno postavo, devet izborov v najboljšo obrambno postavo, štirinajst nastopov na Tekmi vseh zvezd (All Stars), tri nagrade za najkoristnejšega košarkarja Tekme vseh zvezd (All Stars), deset nagrad za najboljšega strelca, tri nagrade za košarkarja z največ ukradenimi žogami, šest nagrad za najkoristnejšega košarkarja končnice in leta 1988 nagrada za najboljšega obrambnega košarkarja. Na olimpijskih igrah je z reprezentanco ZDA dvakrat osvojil zlato medaljo. Še vedno drži rekorda v ligi NBA za najboljšo povprečje doseženih točk v rednem delu sezone (30,12 na tekmo) in v končnici (33,45 na tekmo). Leta 1999 ga je ameriška športna televizija ESPN izbrala za najboljšega ameriškega športnika dvajsetega stoletja. Leta 1999 je bil sprejet v Košarkarski hram slavnih. V 14-letni karieri v ligi NBA je Michael Jordan dosegel kar 38.279 točk.

Še zanimivost, da je Jordan med drugim tudi nastopil v delno animiranem filmu *Space jam*, kjer je igral samega sebe, pri Chicago Bullsih pa je nosil dres s številko 23.

Viri:

<https://ekipa.svet24.si/clanek/kosarka/mednarodna-kosarka/56bc797f67108/kdo-je-najboljsi-kosarkar-v-zgodovini-lige-nba-espn-meni-da-pozna-odgovor>

<https://www.delo.si/prosti-cas/kult/najboljsi-na-svetu.html>

<https://siol.net/sportal/kosarka/njegovo-velicanstvo-in-tisti-met-469624>

https://sl.wikipedia.org/wiki/Michael_Jordan

Napisal: Luka Redelonghi, 7. b

Večina ljudi si tenis predstavlja kot beli šport

Živijo! Veseli me, da bova lahko naredila en kratek intervju o tebi. Že nekaj let si eden izmed perspektivnejših mladih teniških igralcev in nam zato, prosim, povej kaj več o sebi.

Sem Mark Lunder in hodim v 7. A razred Osnovne šole Franceta Bevka. Tenis sem začel igrati že v vrtcu, tako za zabavo. Nadaljeval sem v teniški šoli in ko sem zmagal že kar prvi turnir, seveda v mini kategoriji, se je vse skupaj začelo malce bolj zares.

Povej nam, prosim, v katerem klubu pa treniraš?

Treniram v teniškem klubu Rafa v Ljubljani.

Ali treniraš sam ali še z drugimi vrstniki?

Najprej sem nekaj let treniral še z drugimi otroki, zdaj pa sva večinoma s trenerjem sama.

Kdo pa je tvoj trener?

Trenutno je to Andraž Bedene. Je brat dvojček našega najboljšega in še za odtenek bolj prepoznavnega teniškega igralca Aljaža Bedeneta.

Koliko časa na teden pa treniraš?

Zdaj treniram praktično vsak dan po približno tri ure.

Ali igraš tudi kakšne tekme za trening?

Seveda. To so redni dvoboji z vrstniki ali pa z malo starejšimi tekmovalci. Takrat trener popravlja napake in mi daje napotke. Med praviimi dvoboji pa si prepuščen samemu sebi in nasvetov trenerja ni.

Kaj so tvoji največji teniški uspehi doslej?

Sem aktualni državni prvak v kategoriji 12 let. Imam dve zmagi na tekmovanjih, ki štejejo za lestvico Tennis Europe. S Hrvatom Dujetom Markovino sva zmagala v dvojicah v Splitu, z Liechtensteinčanom Hankejem pa v Italiji v Magliah. Med posamezniki sem se v Prijedoru uvrstil v polfinale, v San Marinu pa sem bil med posamezniki 3., v parih s Francozom Holderjem pa sva osvojila 2. mesto.

Vidim, da igraš s številnimi tujci v parih. Kako se najdete, sporazumevate...?

Ko nekaj časa hodiš po turnirjih, spoznaš vse konkurente, ker smo vsi stalno isti nastopajoči. Z nekaterimi se razumeš boljše, z nekaterimi se pa sploh ne razumeš. To je tako kot v življenju. Z nekom takoj najdeš stik, z drugim pa nikakor. No, jaz imam na Tennis Europe kar nekaj dobrih prijateljev in ker vlada med nami pozitivna energija, se to pozna tudi pri rezultatih na tekmah. Sporazumevamo pa se v angleščini. Mislim, da bi bila moja profesorica Bergantova zadovoljna z mano.

Kdo so tvoji vzorniki, idoli?

Moji teniški idoli so Nadal, Federer in Sampras.

Katere pa so tvoje najljubše teniške igralke?

Všeč mi je bila Ana Ivanović, pa Marija Sharapova (bolj po videzu kot igri) po igri pa je trenutno zares odlična Naomi Osaka.

Na kateri podlagi najraje igraš?

Zagotovo na trdi, mi rečemo na hardu, betonu.

Ali nameravaš postati profesionalni teniški igralec?

Joj, to je pa težko vprašanje in predvsem pot do tja je zelo dolga in predvsem negotova. Lažje je končati šolo in imeti nek reden poklic, kot pa uspeti v vrhunskem športu. Vsekakor si puščam zaenkrat vsa vrata še odprta. Bomo videli.

In kaj boš, če ne boš tenisač?

Verjetno bom študiral kaj naravoslovnega. Zelo rad imam matematiko. Mogoče se pa celo posvetim šahu, ki ga zaradi tenisa zapostavljam, a v igri zares uživam.

Ali nam lahko poveš kakšno tvojo teniško anekdoto?

Nekoč sem se v šoli pri igri med dvema ognjema zaletel v sošolko in si zlomil mezinec. Ker je bil pred menoj zelo močan mednarodni teniški turnir, sem se odločil vseeno igrati. No, rezultatsko se ni končalo najboljše, sem pa dobil pokal za borbenost in »championship award.«

Kaj nam lahko poveš za konec?

Večina ljudi si tenis predstavlja kot lep, bel šport.

Če pa bi vedeli, v kakšnih ledeno mrzlih, umazanih šotorih igramo in tekmujeemo, ne bi verjeli, da se ukvarjamo z istim športom kot Roger Federer.

Hvala za intervju in še veliko uspehov ti želimo.

Intervju s prvošolko Tito Evo Lunder

Mark: Tita, sedaj obiskuješ našo OŠ približno 5 mesecev in mi povej, zakaj si se sploh vpisala na našo OŠ?

Tita: Ja, vrtec sem prerasla, postala sem že pametna in ravno prav stara za v šolo.

Mark: In kakšen se ti je zdel tvoj prvi šolski dan?

Tita: Prvi dan je bil kar zanimiv, spoznala sem nove prijatelje in učitelje in bilo je zelo fino.

Mark: Ali si se šole veselila in zakaj?

Tita: No, ja. Malo sem o šoli že izvedela od brata in sem vedela, da je šola včasih tudi malo zoprna. Tako, da sem se srednje veselila.

Mark: In kakšna se ti zdaj zdi šola, ko jo obiskuješ tudi sama?

Tita: V redu je.

Mark: Kateri prostor ti je v šoli najbolj všeč?

Tita: Velika telovadnica.

Mark: Kaj pa knjižnica?

Tita: Tudi je dobra.

Mark: Meni je najbolj všeč poleg matematične učilnice jedilnica. Kaj meniš o jedilnici in hrani?

Tita: Hrana in jedilnica sta boljši kot v vrtcu. Tam smo imeli samo ECO hrano.

Mark: Kaj pa pomeni ECO?

Tita: Takšna bolj slaba, bolj posebna hrana, za hujšanje na primer.

Mark: Kateri predmet imaš najrajši?

Tita: Zagotovo športno.

Mark: Ali veš, kako je ime naši ravnateljici?

Tita: Ja, vem. Barbara Kampjut.

Mark: Kdo pa je bil France Bevk?

Tita: Bil je pisatelj.

Mark: Česa se v šoli najbolj veseliš?

Tita: Rada imam odmore in športno.

Mark: Ali so učiteljice hude?

Tita: Ena je malo huda včasih, druga pa je zelo prijazna.

Mark: Kaj bi nam povedala za konec?

Tita: Mislim, da sem na dobri šoli. Rada jo obiskujem in še zelo dolgo jo bom.

Mark: Hvala za tvoje odgovore. Bodi pridna in ubogaj učitelje, saj so dobri in imajo z nami neskončno veliko potrpljenja.

Avtor: Mark Lunder, 7. A

Intervjuvanka: Tita Lunder, 1. B

KONČNO NAŠLI DOKAZ, DA SO ŽIVELI

Čeprav večina ljudi misli, da so samorogi le mitološka bitja, so znanstveniki končno našli dokaze o njihovem obstoju.

V pokrajini Pavlodar v Kazahstanu so našli fosilni ostanek, natančneje lobanjo, ki dokazuje, da so se samorogi po našem planetu sprehajali pred 29.000 leti. Menda so takrat te živali bolj spominjale na nosoroga kot na konja.

Visoki naj bi bili okoli 1,8 metra, dolgi 4,5 metra in težki presenetljive 3,5 tone.

Dokazov, da bi samorogi v resnici lahko leteli, za zdaj ni.

Znanstvenike pa še vedno muči: kako je mogoče, da do danes še niso našli dokaza o njihovem obstoju?

»Najverjetneje je njihovo domovanje južno od zahodne Sibirije ostalo tako dolgo skrito, ker je področje zelo redko poseljeno, « odgovarja znanstvenik Andrej Šanski, ki je raziskavo javno predstavil.

Znanstveniki po celem svetu, ki se ukvarjajo z uganko samorogov, upajo, da jim bo najnovejše odkritje pomagalo odgovoriti na vprašanja.

Samorog naj bi do tega odkritja veljal le za mitološko žival z rogom na čelu. V mitologiji naj bi samorog imel tudi kri s čarobnim zdravilnim učinkom, čudodelne sposobnosti pa pripisujejo tudi njegovemu rogu.

Veljal naj bi za zelo divjo in neukrotljivo žival, ki naj bi jo lahko ukrotila le devica.

Mojca Ivanovič Kopecky, 7. a

VIRI:

[https://sl.wikipedia.org/wiki/Samorog\(mitologija\)](https://sl.wikipedia.org/wiki/Samorog(mitologija))

<https://novice.svet24.si/clanek/zanimivosti/58b05fa36ae43/samorogi-nikakor-niso-samo-mitoloska-bitja>

Foto: https://fr.cdn.v5.futura-sciences.com/buildsv6/images/mediumoriginal/5/e/5/5e555d6680_50144523_elasmotherium-sibiricum-willemsvdmere-deviantart.jpg 16.....0....1.gws-wiz:

Zgodovina se mi zdi življenjska

Spraševala: Lara Zadavec, 7. a

Danes vam bom predstavila ljubiteljico zgodovine, zelo zasedeno punco, saj se poleg šole ukvarja tudi z nešteto drugimi dejavnostmi. Odlično učenko Injo Udovč.

1. Prejšnjo uro sem slišala, da imaš rada zgodovino. Zakaj ravno ta predmet?

Ker se mi zdi zanimiva in življenjska, saj na nek način pomaga razumeti sedanjost.

2. Katero zgodovinsko obdobje te še posebej zanima?

Najbolj me zanimata prva in druga svetovna vojna, sicer pa v glavnem vse, kar se je dogajalo v zadnjih sto letih.

3. Bi bil tvoj poklic tudi povezan z zgodovino?

O tem še nisem razmišljala.

4. Si že sploh razmišljala o poklicu? Kaj pa o srednji šoli?

Ne, a ena kocka je že padla. Vem, da želim na gimnazijo.

5. Ali se poleg šole ukvarjaš še s čim?

Ja, ukvarjam se s taborniki, gledališčem, prvo pomočjo, akrobatiko, angleščino in francoščino.

6. Ali v akrobatiki tudi tekmuješ?

Ne.

7. Izgledaš mi kot punca, ki ima same odlične ocene. Se motim?

Ne, sem ter tja pa pride tudi kakšna slabša.

8. Učiš se francoščino. Kaj si misliš o francoskem jeziku? Kulturi?

Jezik je dokaj težek, a lep, tudi kultura mi je všeč. Še posebno makroni francoska sladica.

9. Ali veliko potuješ? Kam si najbolj želiš odpotovati? Zakaj?

Ja. V tem trenutku le v Ameriko, saj se tam organizira Jambo-taborniško skavtski tabor.

10. Kako najraje potuješ (z vlakom, avtobusom,.....)?

Z avtom.

11. Imaš domačo žival? Katero?

Ja, a le eno ribo.

ree— svetovni

WSC

World Scholar's Cup ali WSC je svetovno znano tekmovanje o debati-
ranju v angleščini. Na tekmovanje se udeleži zelo veliko držav po celot-
nem svetu. Ekipe so narejene po tri.

Tekmovanje sestavljajo:

Scholar's Bowl, Collaborative Writing, Scholar's Challenge in Team De-
bate.

Za Scholar's Bowl sedi v veliki dvorani poleg svojih ekipnih članov. Vsa-
ka ekipa dobi en majhen daljinec, s katerim odgovarja na vprašanja, ki
se pojavijo na platnu.

Collaborative Writing se gre o spisju. Vsaka ekipa dobi tri liste in vsak posameznik mora izbrati enega od mo-
tivov za spis. Edin problem je, da mora vsak imeti drugačen motiv. Spis se piše trideset minut, po spisu pa se
lahko pozanimaš z ostalimi v ekipi. Za to imaš petnajst minut časa.

Scholar's Challenge je kviz. Dobiš sto dvajset vprašanj in na njih odgovoriš. Časa imaš devetdeset minut. Pri
kvizu se ne smeš pogovarjati ali sodelovati z drugimi.

Za veliko otrok je Team Debate najtežji del tekmovanja. Tvoja ekipa ima tri debate. Debate so povezane z mo-
tivi, ki jih organizatorji določijo. Na področju teh motivov se odvija celo tekmovanje. Pri debati si lahko poma-
gaš z raznimi elektronskimi napravami. Tako rečeno 'sodnik' napiše motiv na tablo. Ekipe imajo petnajst minut
časa, da si naredijo besedilo. Vsaka ekipa debatira proti motivu ali pa za motiv. To se izve že na začetku. Vsak
ima do štiri minute govora. Po tem imajo ekipe šestdeset sekund časa za pozitivne misli o drugi ekipi. Po tem
se 'sodnik' odloči, katera ekipa je bolje debatirala.

To še ni konec. Poleg vseh teh glavnih stvari je še nekaj manjših dogodkov. Te pa so: Scholar's Ball, Culture Fair,
Scavenger Hunt, podelitev alpak in nagrade.

Scholar's Ball je ples in je izredno živ dogodek, ki ga je vredno občutiti. Poleg tega je sprostitev od vsega dela.

Podobno temu je tudi Talent Show, kjer nekate-
ri otroci pokažejo svoj talent.

Culture Fair je kakor Bevkov bazar, samo da
vidiš kulture drugih držav, njihove izdelke...

Scavenger Hunt je tudi zabaven. Dajo te v ekipo
z ljudmi, ki jih ne poznaš in skupaj delate razne
izive, ki ste jih dobili. Lahko dobiš tudi kakšnega
novega prijatelja.

Maska WSCja je alpaka, zato jih tudi sam dobiš.

Zdaj pa še nagrade. Nagrado dobiš, če si se
dobro odrezal v enih izmed pomembnih delov
tekmovanja. Vsi se nagrad brez dvoma veselijo,

ampak nekateri jih na koncu koncev ne dobijo.

Viri: <http://www.scholarscup.org/>

ZA DEKLETA IN FANTE

WEMBLEY

Lanskega oktobra sem odpotoval v Anglijo. Med ostalimi zanimivostmi sem obiskal tudi stadion Wembley.

Prenovljeni stadion Wembley so odprli 9. marca leta 2007. Ime je dobil po lastniku stadiona. Lastnik stadiona je Wembley. Uradni naziv stadiona je Wembley National Stadion Ltd. Stadion je gradilo avstralsko podjetje Multipexa. Gradnja je stala 798 milijonov funtov. Prva tekma, ki se je odigrala na stadionu, je bila tekma med reprezentancama Anglije in Italije, in sicer 24. marca 2007. Rezultat tekme je bil 3:3.

Odprtje stadiona je bilo sicer načrtovano leto prej, in sicer leta 2006. Zaradi zapletov med gradnjo so ga odprli leta 2007. Marca leta 2006 je med drugim popustil eden izmed nosilcev strehe, zato so morali evakuirati kar 3500 delavcev. Poškodovan na srečo ni bil nihče. Delavci so, preden je popustil nosilec, slišali glasen pok, saj se je spustil petdeset metrov dolg in dva metra širok nosilec, zaradi česar se je streha spustila za en meter.

Stadion Wembley je največji stadion v Angliji in eden izmed večjih stadionov na svetu. Stadion sprejme 90.000 gledalcev. Visok je kar 133 metrov. Na njem igra domače tekme ekipa Tottenham in reprezentanca Anglije. Tottenham igra v prvi angleški ligi. Leta 2020, ko bo Anglija gostila nogometno evropsko prvenstvo, bodo tekme odigrane tudi na Wembleyu.

Kot vsi stadioni, ima tudi Wembley svojo zgodovino. Stari stadion je svojo prvo tekmo gostil 28. aprila 1923, in sicer samo štiri dni po tem, ko je bil zgrajen. To je bilo finale FA pokala med ekipama Bolton in West Hamom. Rezultat je bil 2:0. Angleška nogometna zveza se takrat ni odločila za prodajo vstopnic, saj je menila, da bo dovolj prostora za vse gledalce. Zato se je znašla v zelo neprijetnem položaju. Na tekmo je prišlo veliko več gledalcev, kot je bila kapaciteta stadiona. Ker na tribunah ni bilo dovolj prostora, so nekateri gledalci vdrli kar na zelenico. Število gledalcev je bilo ocenjeno na približno 250.000 gledalcev. Veliko ljudi je pa ostalo tudi izven stadiona. Ne glede na vse, se je finalna tekma odigrala. Največ zaslug za to, da se je tekma odigrala, je imel policist Gregor Sectirija in njegov beli konj, ki sta gledalce na zelenici počasi spravila nazaj za stransko črto. To je le ena izmed zanimivosti starega stadiona.

Moram vam priznati, da sem bil zelo navdušen nad Wembleyjem. Zelo sem vesel in srečen, da sem imel možnost v živo videti ta stadion in si ogledati tekmo med Slovenijo in Anglijo.

Viri: Wikipedija.si

Foto: <https://www.campaignlive.co.uk/article/ee-light-wembley-stadium-arch-when-crowd-roars/1313975>

Leo Jusić, 7. a

ČE BI LENIVEC HODIL EN
MESEC, BI PREHODIL EN
km IN POL

DO LUNE BI
MORAL KOLESARITI
PRIBLIŽNO TRI LETA

Nizozemska

Nizozemska leži severno od Slovenije, tik ob Severnem morju. Njeno glavno mesto je Amsterdam. S 16.500.000 prebivalci na 37,350 km² je ena od najbolj naseljenih držav na svetu. V zastavi ima rdečo, belo in modro barvo - barve Viliama Oranskega, nekdanjega princa Nizozemske. Nizozemska je parlamentarna monarhija tako kakor Anglija.

Pot je brez postankov trajala približno 12 ur in pol.

Prečkali smo Nemčijo in Avstrijo, a pokrajina je ostajala kolikor toliko enaka, vse dokler nismo prišli do Nizozemske. Tam nam je pogled segal vse do morja, saj je celotna država ena velika ravnina. Četrtnina ozemlja je namreč pod

morsko gladino, polovica pa nima večje nadmorske gladine od enega metra. Na koncu 1.180 km poti smo vsi utrujeno popadali v postelje in v trenutku zaspali.

HARDERWIJK

Prvi del naše trodelne poti je bil Harderwijk, obmorsko mesto, ki leži skoraj na geografskem središču Nizozemske. V štirih dneh, ki smo jih preživeli na tem koncu države, smo obiskali Dolfinarium, Giethoorn, De Hoge Veluwe in Utrecht.

DOLFINARIUM

V Dolfinariumu smo videli veliko novih stvari. Ogledali smo si šov z delfini, ki so izvajali nore akrobacije v zraku, se smejali ljubkemu mladičku morskega leva, ki je po koncu svojih norčij zaspal na prijetno razgretem kamnu, spoznali štiri orjaške mrože, božali skate in si ogledali muzej, posvečen morskim psom.

GIETHOORN

V majhni, ljubki vasici Giethoorn, kjer se zdi, da vse plava na vodi, toliko kanalov in kanalčkov je prepletenih in povezanih z bližnjim jezerom, smo si izposodili električen čolniček in z vode občudovali mir in spokoj vasi. A mir ni trajal dolgo. Malo zatem, ko smo si vasico v celoti ogledali, so kanale začele okupirati cele horde turistov, ki so prišli, da bi se naužili lepote idilične vasi. Ker pa dneva še ni bilo konec, smo čolniček obrnili proti jezeru in nekaj časa raziskovali labirint iz trstičja za njim.

DE HOGE VELUWE

De Hoge Veluwe, naravni park je bil na vrsti 4. dan našega potovanja. Izposodili smo si kolesa in odkolesarili po gozdni potki. Pokrajina je kar letela mimo nas in nekje na sredi gozdnega dela poti smo zagledali srnjaka. Počasi in potihoma smo se mu približali, dokler nismo bili od njega oddaljeni le še slaba dva metra. Kasneje smo ugotovili, da so vse živali v parku tako navajene ljudi zaradi mnogih obiskovalcev parka. Ko se je srnjak počasi le odpravil naprej, smo ponovno zahalali kolesa in opazovali, kako se gozd okoli nas spreminja v travnato ravnico. Naslednji večji postanek smo imeli ob izjemno zanimivem in

poučnem muzeju o parku in njegovih prebivalcih. Malo naprej ob poti pa nas je čakalo še eno presenečenje. Travnato ravnico, preko katere je bila speljana pot, je nenadoma nadomestila peščena puščava. Kmalu pa se je ta spet spremenila v gozdiček, v katerem smo malo pred ciljem videli divje prašiče.

UTRECHT

Prva stvar, ki smo jo videli po prihodu v Utrecht, so bila kolesa. Veliko koles. Toliko, da so potrebovali dvonadstropna stojala za kolesa. Kar sploh ni bilo čudno, saj ima Nizozemska dvajset milijonov koles. Kolesa smo videvali po celem mestu; priklenjene na vse možne ograje, pred hišami, ali pa napol pozabljene v stranskih uličicah. Občudovali smo tudi vodne kanale ter povezanost vode in mesta samega.

TEXEL

Naša druga lokacija je bil otoček Texel, kjer smo ostali le dva dneva. Večino tega časa smo porabili za kolesarjenje do svetilnika na severnem koncu otočka in nazaj. V dveh dneh smo vsega skupaj prekolesarili okoli 70 km. Na koncu poti pa je bila še orjaška plaža, ki je bila posuta s

školjkami. Na poti pa smo srečali tudi zelo prijazno fazanko z mladiči, ki se je pustila celo pobožati.

NOORDWIJK

Naša zadnja postaja je bil naselje blizu Amsterdama, kjer smo ostali tri dni. Dvakrat smo obiskali Amsterdam in pa manjšo vasico Zaanse Schans, ki je znana predvsem po svojih številnih mlinih.

ZAANSE SCHANS

V Zaanse Schans smo se odpravili predvsem zaradi devetih mlinov, ki stojijo v bližini vasice, a so nas presenetile še druge stvari, ki so bile v bližini. Tako smo pomerili največje cokle na svetu, si ogledali muzej o zgodovini mlinov in poizkušali razne sire v trgovinici s sirom.

AMSTERDAM ZOO

Amsterdam ZOO, ki je bil moja izbira dneva, je zasedel naš prvi obisk Amsterdama. Tisti dan je bil najboljši od vseh ostalih trinajstih dni. Videli smo mnogo zanimivih živali, npr. tukana, največjega lemurja-rdečega varija, mnogo lepih ribic in celo dva jaguarja. Če bi bilo po moje, bi ZOO obiskali kar dvakrat.

AMSTERDAM

Naš drugi obisk Amsterdama se je začel na trgu Dam, običajno zelo natrpanem s turisti, a mi smo imeli srečo, saj smo prišli dovolj zgodaj, da smo videli prazen trg. Preostanek Amsterdama smo raziskali tako, da smo malo tavalili po ulicah, vse dokler nismo prišli do dela, kjer ni bilo turistov. Od tam smo se odpravili proti napisu I amsterdam, ki pa je bil zaradi množice turistov skoraj neviden.

Na potovanju sem res uživala, čeprav smo zgodaj vstajali in od utrujenosti vsako noč spali kot ubiti. Če bi imela možnost, bi pot gotovo še enkrat ponovila. Potovanje po Nizozemskem bi priporočila vsakemu, saj je država majhna, a ponuja veliko zanimivih stvari, ki so vsekakor vredne ogleda.

Napisala: Gaja Kreševič, 9. a

GAJIN SVET FILM

Napisala: Mojca Ivanovič Kopecky

Režiser: Peter Bratuša

Scenarij: Peter Bratuša, Špela Levičnik Oblak, Jure Karas

Leto: 2018

Država: Slovenija

Jezik: slovenščina

Žanr: romantična komedija za mladino

Dolžina: 88 minut

Nagrade: zlata rola za 25.000 gledalcev

O filmu:

V filmu spremljamo enajstletno Gajo (Tara Milharčič), ki živi skupaj s štirinajstletno sestro Teo (Neža Smolinsky), očetom Petrom (Sebastian Cavazza) in mamo Nino (Jana Zupančič), ki nepričakovano odleti v Liberijo. Ker se je Peter doslej posvečal karieri in ne družini, je po ločitvi moral na novo spoznati hčerki in si pridobiti njuno zaupanje. Gaja pogumno vodi očeta med družinskimi obveznostmi in opravili na humoren način. Njegovo ukrepanje družino poveže.

Gaja igra saksofon in se poveže s svojo učiteljico Emo (Ajda Smrekar), ki poleg igranja saksofona tudi poje. Peter in Ema se tudi zaljubita. Gaja ima najboljšega prijatelja Matica (Anže Gorenc), ki je računalniški genij. Skupaj pomagata Tei in njeni prijateljici Daši (Gitica Jakopin), ki zabredeta v svet spletnih nevarnosti. In če še dodamo pravega kriminalca in inšpektorja, ki se boji zdravnikov, to lahko postane pravi detektivski film.

V filmu vidimo, kako po eni strani otroci doživljamo ločitev staršev, odtujenost bratov/sester in nevarnost na spletu, po drugi pa, kako to doživljajo naši starši.

VIRI: - <https://www.kolosej.si/filmi/film/gajin-svet/>

- <https://www.youtube.com/watch?v=icgr96GuJoU>

POLITIKIN ZABAVNIK

Politikin zabavnik, kaj sploh je to? To je revija s kultnim statusom v nekdanji Jugoslaviji, ki v Srbiji izhaja vse od leta 1939. Politikin zabavnik je v slovenščini začel izhajati leta 1989. Takrat pa so ga izdajali samo še v srbsčini.

Zdaj pa se bo ponovno vrnil na prodajna mesta. Na naslovnici je stripovski junak Viking Hogar Grozni Dika Brown. Da ne bo tako drugačen od prejšnjega, ga bojo še vedno sestavljale rubrike, kot so Saj ni res, pa je, Mala pošta, v kateri so otroci objavljali novice iz razreda, Skrivnosti mladih src, v katerih pa so otroci zivali na papir svoje stiske in radosti ter stripi.

Revija se bo zagotovo prijela ljudi, ki so ob njej zrastle. Ali bo privlačila še kašne mlade bralce, pa je za zdaj samo vprašanje.

Alina Petrovič, 7. a

JAHANJE

Jahanje konj je eden izmed tistih športov, o katerih smo vsi sanjali še kot otroci. Pred leti še ni bilo toliko priložnosti, da se ga lotimo ali ga sploh spoznamo, danes pa so možnosti skorajda neomejene.

Konje se trenira za praktične delovne namene, npr. v policijskih enotah, lahko pa tudi za delo na ranču za nadzor črede živali. Uporablja se jih tudi za tekmovalne športne aktivnosti, kot so dresura, vzdržljivostna jahanja konj, tekmovalna konj v preskakovanju ovir, reining (disciplina western jahanja, kjer jahač vodi konja skozi natančno določen vzorec, ki je sestavljen iz krogov, spinov - obrat za 360 stopinj in stopov), polo, konjske dirke, vodeno jahanje, vožnja s kočijami in rodeo. Nekatere popularne oblike tekmovalj so združene v konjskih predstavah, kjer konji nastopajo v različnih disciplinah. Konje se uporablja tudi za rekreativno ježo, ki ni tekmovalne narave, kot je npr. lov na lisice ali enostavno za ježo v naravi. Skoraj povsod po svetu je mogoče najti jahalne poti; številni parki, ranči ali javni hlevi ponujajo vodeno in samostojno jahanje. Konje se uporablja tudi v terapevtske namene, tako na specializiranih parakonjeniških tekmovaljih, kot tudi jahanju za izboljšavo človekovega zdravja in čustvenega razvoja.

Konji sodelujejo na kasaških dirkah, konjskih razstavah ter pri zgodovinskem prikazu različnih dogodkov. Številni konji pa so še vedno uporabljeni za praktične namene za kmetovanje.

Jahanje konjev ima pozitiven vpliv na ljudi. Sposobnost voditi tako mogočno žival, kakršna je konj, krepi samospoštovanje. Prisoten je pomemben psihološki dejavnik, nekaj, česar ni mogoče opisati z besedami; močna vez, ki temelji na zaupanju in na komunikaciji z živaljo. To nam vliva zaupanje vase in izboljša sposobnost empatije.

Konju se nikoli ne približajte od zadaj, ker vas ne vidi, zato vas iz strahu lahko brcne. Bodite mirni in se izogibajte naglim kretnjam. Dotaknite se ga, z njim se potihoma pogovarjajte in ga božajte po vratu, da vam bo začel zau-pati. Če bo ušesa usmeril nazaj, je to znak, da mu nekaj ni všeč.

Če gre za prvo učno uro jahanja v dnevu, je treba konja prej še očistiti: očistimo ga tako, da ga skrtačimo. Nato pa ga je treba osedlati. Prve ure jahanja po navadi potekajo na tako imenovani lonži, dolgem traku, ki ga drži inštruktor, šele pozneje se jaha v maneži.

Slovenci smo precej strastni jahači in imamo kar lepo število jahalnih šol in klubov. Za vse informacije o klasičnem učenju jahanja, o izpitih Jahač 1 in Jahač 2, se lahko obrnete na Konjeniško zvezo Slovenije.

Alina Petrović, 7. a

Vir: wikipedia.si

<https://www.thesprucepets.com/an-introduction-to-dressage-riding-1886876>

VILA (po motivih Janeza Trdine: Vila)

Vile so lahko dobre ali zle deklice.

Komu bi vile danes pomagale, komu pa škodovala?

Komu bi vila v današnjem svetu škodovala? In komu pomagala? Vsem najprej na pamet padejo otroci, ki jim v šoli ne gre dobro. Ljudje, ki mladi umrejo zaradi raka oz. neozdravljivih bolezni. Ampak vila bi pomagala otrokom in odraslim, ki so žejni, lačni, tistim, ki so jih zaslužnili belci, postrelili staroselci, prinesli bolezni, odpeljali kopati rudo, diamante. Pomagala bi migrantom, beguncem, brezdomcem. Tistim, ki nimajo stvari, ki so nam čisto običajne: HRANA, VODA, ŠOLA, DOM.

Kaznovala pa bi tiste, ki imajo vse in so še vedno, še vseeno ošabni, želijo VEČ OBLASTI, MOČ. Ne znajo se zadovoljiti s tem VELIKIM delom, ki ga nimajo. Ni jim dovolj.

Sploh ne pomislijo na druge. Ko na ulici zagledajo brezdomca, se zasmejijo in vanj vržejo smeti. Sploh si ne predstavljajo življenja revnih.

ŽIVLJENJE JE KRATKO. Vsi ga želimo – poskusimo živeti najboljše. Na različne načine. Nekateri želijo denar, moč, veljavo. Drugi pa si želijo samo mir, dom in šolo.

Ob obravnavi bajke Vila Janeza Trdine naredile: Patricija Andolšek, Maša Reberšak, Lara Kalinger.

— NOJ LAHKO
— TEČE TAKO
— HITRO KOT
— DIRKALNI
— KONJ.

**KONJI
TEČEJO PO
PRSTIH.**

ABRAKADABRA
ABRAKADABR
ABRAKADAB
ABRAKADA
ABRAKAD
ABRAKA
ABRAK
ABRA
ABR
AB
A

BESEDO ABRKADABRA SO NEKOČ ZAPISOVALI V TRIKOTNIKU, DA BI ODGANJALA ZLE DUHOVE.

FORD MUSTANG

Piše: Luka Jovović, 7. a

Ford Mustang je bil prvič izdelan leta 1964. Mustang je bil Fordov najbolj prodajan avto veliko let, sedaj pa so naredili že manj drage avtomobile. Mustang pa ostaja še naprej kralj Fordov. So športni avtomobili, zato jih nekateri dirkači včasih predelajo, da so še hitrejši in da izgledajo še bolj

nevarni, kakor so. Ford ima legendaren 5-litrski motor, s katerim lahko doseže do 450 kilometrov na uro. Ker pa je Ford naredil motor, ki dvojno vbrizgava gorivo, motor še bolj pridobi na moči in vi še bolj uživate v užitku vožnje. V Fordu Mustangu se lahko počutite kot dirkalec ali pa kot v limuzini, saj ima veliko napredne tehnologije. Ena od teh nastavitev je ta, da lahko nastavite, da je motor tih in miren kot v limuzini. Lahko pa je glasen in vam naježi kožo ob vsakem pospešku in je kot pravi Mustang. Kot že vsi vemo, je lahko Ford Mustang tudi limuzina, saj si lahko nastavite gretje sedežev, nastavite si lahko barvo merilnikov hitrosti, shrani vam tudi priljubljene nastavitve pritiska na plin, zavijanje volana... Mustang ima tudi pametni zaslon s premerom 20,3 cm, s katerim lahko upravljate s pametnim telefonom Android ali Apple.

Presenetljivo pa je tudi to, da Mustangov sistem zagleda pešca na 80 km na uro in se pravočasno ustavi. Avto ves čas spremlja vašo vožnjo, saj če se slučajno zgodi, da vas začne zanašati avto, takoj popravi in poravna krmilo. Avto ima tudi zelo dober varnostni sistem, saj če ga želi nekdo odpreti na silo, medtem ko je ta zaklenjen, ta začne spuščati grozen zvok, enako se zgodi, če hoče nekdo avto dvigniti.

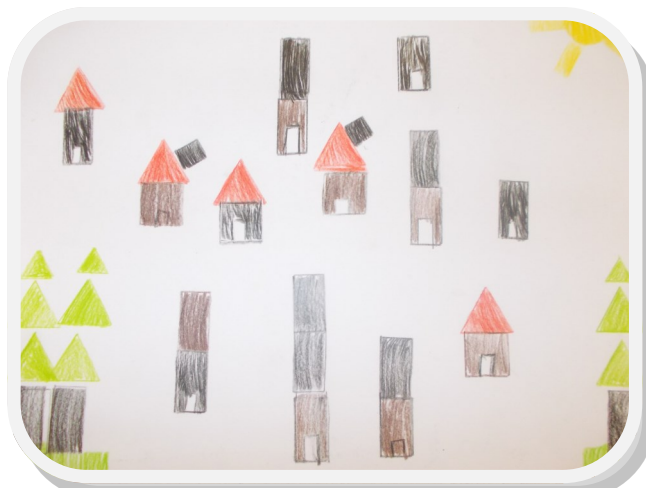
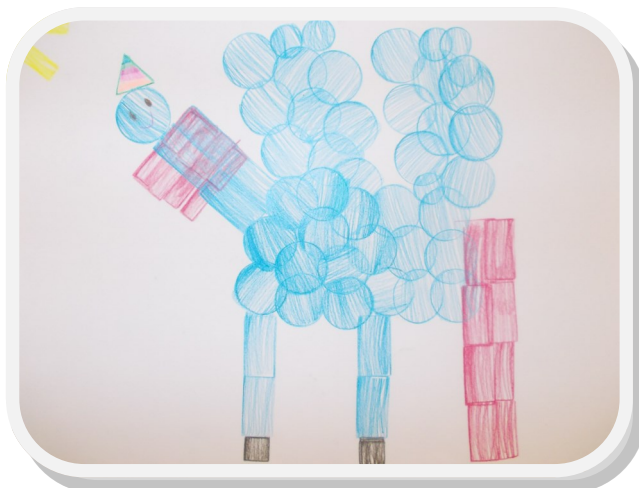
Najcenejši Mustang, ki ima 6 stopenjski menjalnik, ki gre čez 290 km uro, lahko dobite za 46.300 evrov. Drugi Mustang gre do 290 km na uro in ima 10 stopenjski menjalnik pa za 51.400 evrov. Zadnji mustang pa je drag, kar 69.000 evrov, saj ima 10 stopenjski menjalnik in gre do 450 km na uro.

VIRI

<https://www.mojfordmustang.si/assets/Mustang/katalog-in-cenik/Maloprodajni-cenik-Mustang-MY2018.25-16012019.pdf>

<https://www.mojfordmustang.si/lastnosti/varnost-in-zascita/>

https://www.google.com/search?q=ford+mustang&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ved=0ahUKEwi3693Fj5HgAhWSKFAKHRYvA1MQ_AUIdigB&biw=1600&bih=758#imgsrc=cLwZTtPCKImRaM:

KAKO JE NASTAL DENAR

Velikokrat sem že razmišljala o tem, kako je nastal denar, kdo ga je izumil, zakaj in kakšen je bil v starih časih. In zdaj sem imela razlog, da se lotim raziskovanja.

Izvedela sem, da ljudje v kamenu dobi še niso poznali bankovcev in kovancev. So si pa v srednji kamenu dobi izmenjevali razne dobrine; recimo lovci so živalsko kožo menjali za orožje, kasneje tudi kovinske izdelke. Prvi kovanci naj bi bili narejeni okoli 700 pr. n. št. v Lidiji, ki je bila tam, kjer je danes Turčija. Grki so si zamislili, da bi imeli denar, zato so pohiteli in začeli z izdelovanjem srebrnih in bronastih kovancev. In kovanec je bil vreden toliko, kolikor je bila vredna kovina v njem. Kovanec je vseboval žig kralja, mesta ali države. Prvi papirnati denar pa so že v 9. st. pr. n. št. uporabljali Kitajci. Pri nas v Evropi pa se je ta denar pojavil ob koncu srednjega veka. Londonski zlatarji, kjer so ljudje hranili zlato, so namreč ljudem izdali potrdilo in to je bil bankovec. In ti zlatarji so bili nekakšni prvi bankirji. Pred tem so Rimljani kovali samo bronast denar. Prvi srebrniki, ki so bili rimski, so se pojavili okoli leta 225 pr. n. št. in zgodovinarji v preteklosti so jih imenovali denariji. Denarij je bil na začetku vreden 10 asov, po čemer je srebrnik dobil tudi ime. Tudi po tem, ko se denarij ni več koval, se je uporabljal kot obračunska enota.

Za konec pa še znan pregovor »DENAR, SVETA VLADAR«. Po mojem mnenju pregovor drži, saj si brez denarja ne moreš kupiti hrane, ne obleči ali šolskih potrebščin, ne moreš na morje ali smučanje. A vendar z denarjem ne moreš kupiti zdravja in sreče.

Nika Marolt, 7. a

KLJUNAŠ

Predstavljam vam bom kljunaša, saj je moja najljubša žival. Angleško se mu reče Platypus. Zbiram jih in jih imam že 5, vendar jih je zelo težko dobiti.

Kljunaš živi na vzhodu Avstralije in zahodu Tasmanije. Je prepoznavna ikona Avstralije, pojavlja se kot maskota in upodobljen je na kovancu.

Kljunaš spada med sesalce, a leže jajca. Taka edina vrsta je le še kljunati ježek. Z repom vred je dolg 60 - 70 centimetrov. Živi ob bregovih rek, jezer in je mesojedec, prehranjuje se s črvi, polži, školjkami, ribicami, žabami in raki.

Njegova zunanost je posebna: ima račji kljun, rjavo telo kot vidra in rep, podoben bobrovemu. Med prsti ima plavalno kožico.

Plava s pomočjo elektrocepcije in z njo lovi plen.

Samci imajo na krempljih zadnjih nog strupene žleze, s katerimi se brani, strup je smrtno nevaren za majhne živali, za ljudi pa hudo boleč in povzroča kratkotrajen trans.

Samice gnezdi v 12 metrov dolgih rovih, izležejo 2 jajci in čez dva tedna se izvalita mladička, ki se z materinim mlekom hranita še pet mesecev. Zobe imajo samo mladiči, odrasla žival hrano drobi s čeljustmi.

Včasih so kljunaše lovili zaradi krzna, zdaj pa so zaščiteni in jih je nezakonito loviti.

Ogrožata jih onesnaženost rek in poplave, zato so na seznamu živali, ki bi v prihodnosti lahko izumrle.

Tomaž Ivanovič Kopecky, 5. a

OLIMPIJSKE IGRE

Olimpijske igre ali Olimpijada so mednarodni športni dogodek, ki ga organizira Mednarodni olimpijski komite na vsaka štiri leta. Olimpijada v resnici pomeni štiriletno obdobje, ki se konča z olimpijskimi igrami ali pa tudi ne. V vsaki disciplini podelijo olimpijske medalje: zlato za prvo mesto, srebrno za drugo mesto in bronasto za tretje mesto. Prvotno so olimpijske igre organizirali v antični Grčiji konec 19. stoletja.

Leta 1913 je Pierre de Coubertin ustvaril olimpijski znak, osnovno moč olimpijskega gibanja med seboj povezane olimpijske kroge, ki predstavljajo zvezo petih celin in srečanje športnikov iz vsega sveta. Barve petih krogov so točno določene in pomenijo: modra – Evropa, črna – Afrika, rdeča – Amerika, rumena – Azija, zelena – Avstralija.

Program olimpijskih iger trenutno vsebuje 35 različnih športov, 53 disciplin. Obstajajo tudi druge olimpijade, kot so Paraolimpijske igre in specialne, matematična, fizikalna, kemijska in biološka olimpijada.

Na olimpijske igre se vsakič znova udeležuje več Slovencev.

Eva Veljkovič Hirsch, 7. a

Vir: <https://footystats.org/england/premier-league>

WIKIPEDIA.SI

ČOKOLADA

Čokolada je prehranski izdelek, narejen iz kakava, a lahko je tudi polizdelek, namenjen za izdelavo jedi in pijač. Beseda čokolada izvira iz jezika Aztekov in pomeni grenka voda. Čokolada je tudi zelo dobro pomirjevalo, ko pride čas za učenje.

PRIDOBIVANJE

Kakav, ki je ena od sestavin čokolade, se pridobiva iz zrn kakavovca. To je drevo, ki raste in izvira iz tropskih gozdov Južne Amerike. Točneje, raste 20 stopinj severno in južno od ekvatorja. Ko so zrna zrela in obrana, sledi fermentacija, ki da kakavu značilen okus. Nato jih posušijo na soncu in pražijo. Pražijo jih pri več kot 100 stopinjah celzija, da razvijejo bogat okus in značilne barve. Sledi hitro ohlajanje, da bi preprečili nadaljnje notranje praženje. Zadnja koraka sta mletje v prah in izločanje kakavovega masla s stiskanjem conching. Pripravo pa je leta 1880 izumil Radolfe Lindt švicarski proizvajalec čokolade. Ime za postopek in pripravo pa izvira iz francoske besede conche oz. školjka, naprava spominja nanjo. Stroj nekaj dni nežno trese čokoladno zmes, da se zmehta in postane gladka.

Med tem postopkom dodajo različne okuse (vanilija, cimet, klinčki ...) Vanilja je skoraj vedno dodana in to že od časa Aztekov naprej. Razen kakava so pomembne sestavine tudi sladkor, vanilin, mleko in kakavovo maslo. Mešanica se strdi in nastanejo kristali, zato je krhka in lomljiva.

Inja Udovč, 8. b

Vir: <https://si.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cokolada>

ANGLEŠKA NOGOMETNA LIGA

Angleška liga ali Premier liga je nastala leta 1888. Prva tekma je bila odigrana 20. februarja leta 1888. Leta 1992 se je Angleška liga preimenovala v Premier league. V Premier ligi je 20 klubov. Zadnji trije uvrščeni klubi izpadejo v drugo angleško ligo. Sezona poteka od avgusta do maja v 38 krogih. Večina tekem se igra v pomladanskem času. Tekme se igrajo med sobotami in nedeljami. Igra se popoldne in zvečer. Ostale tekme pa med tednom zvečer. Ligo trenutno sponzorira Barclays bank in tako je liga uradno znana kot Barclays Premier league.

Od leta 2000 do 2009 so prevladovali trije klubi: Liverpool, Arsenal, Manchester united, Chelsea. Po številu naslovov je trenutno prvi Manchester united s 13 naslovi. Za prvi zadetek v Premier ligi smo čakali le 5 minut, za Sheffield united je zadel Briand Day in s tem postal prvi strelec v zgodovini Premier lige. Najboljši strelec v zgodovini Premier lige je Alen Shearear, ki je zadel kar 260-krat. Največ nastopov je imel Ryan Giggs, kar 632 tekem.

Leo Jusić, 7. a

FORTNITE

Fortnite je trenutno najbolj

popularna video igra v industriji video iger. Igro so delali že leta 2014, ampak je izšla šele 26. septembra leta 2017. Ustvarili so jo Epic Games, in sicer dve verziji igre: Save The World in Battle Royale. Save The World je igra preživetja in borbe proti zombijem. Takrat igra še ni blestela, a ko je izšla druga verzija (Battle Royale) je zaslovela po celem svetu.

Pred Fortnitom so bile popularne igre, ki so še danes: PUBG, H1Z1, CS:GO, OVERWATCH...

Fortnite Battle Royale je igra, v kateri se spopada največ sto igralcev, ki se bojujejo do zadnjega. Na začetku igre si igralec izbere poljubno mesto, v katerega kasneje skoči. Prvi cilji so, da najdeš in vzameš pištolo, s katerimi se boš branil. Lahko tudi nabereš material, ker drugače ne boš dolgo preživel. Zelo uporabni so tudi 'shieldi', ki ti dodajo življenje. Paziti moraš tudi na nevihto, ki se vedno manjša. Poleg tega lahko igro igraš s prijatelji.

Čeprav je Fortnite brezplačna igra, vsebuje 'in-game' kozmetike kot npr: plesi, obleke, krampi, padala in ovoje. Fortnite ima vsake toliko novo sezono. Pri njej lahko pridobiš 'in-game iteme', ki so tvoji za vedno.

Fortnite igrajo tudi svetovno znane osebe, npr.: Drake, Travis Scott, Lil Yachty, Dele Ali, Harry Kane, Trevor May,... Največ je naredil Drake, saj je igral z Ninjo in še bolj populariziral igro ter Ninjo podpiral.

V tem trenutku so najboljši igralci: Tfue, Cloakzy, Bizzle, Aidan, Nickmercks, Nate Hill, FunkBomb... V Fortnitu se odvijajo tudi turnirji, npr. Secret Skirmish, Fall Skirmish, Summer Skirmish. Na teh turnirjih se je najbolje odrezal Tfue in postal najboljši Fortnite igralec na svetu.

Svit Uran Oblak, 7. a

ZNANSTVENIKI NA NOVO DEFINIRALI KILOGRAM

Kilogram, enota za maso, je edina osnovna enota iz MSE (mednarodnega sistema enot), ki se še vedno definira s fizičnim predmetom. Oziroma se je vse do pred kratkim.

Pred več kot dvesto leti so kilogram definirali takole: en kilogram tehta točno toliko kot en liter vode. Ker pa ta definicija ni bila dovolj natančna, so izdelali valj iz platine in iridija, ki tehta natanko en kilogram. No, vsaj takrat je. Kajti čeprav sta platina in iridij zelo nespremenljiva materiala, se je na valju v zadnjih 160 letih nabrala umazanija, nanj pa je vplivala tudi atmosfera. Te spremembe so seveda zelo majhne, a znanstveniki potrebujejo natančna merila.

Zato so novo definicijo utemeljili na Planckovi konstanti, na podlagi katere je s Kiblovim mehanizmom mogoče natančno določiti maso predmeta. V Versaju pa poteka tudi glasovanje za spremembo definicije joula, ampera in mola. Seveda pa bo kilogram ostal kilogram, le drugačno definicijo bo imel.

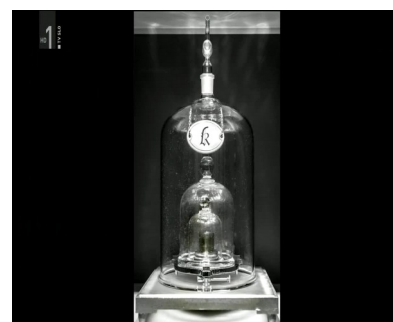
<https://www.24.ur.com/popin/zanimivosti/po-130-letih-se-obeta-nova-definicija-kilograma.html>

<https://casoris.si/dobili-smo-nov-kilogram/>

Dve blondinki se pogovarjata:

»Veš, moj fant me vara z drugo.«

Druga presenečeno: »Veš, tudi mene tvoj fant vara z drugo!«

Gaja Kreševič, 9. a

ZGODBA O PEHTI

Pehta ni čarovnica, kot vsi pravijo.

Pred mnogimi leti je Pehta živela v vasi in je ozdravljala vaščane, a enih ni mogla, zato so mislili, da je čarovnica. Pehta je bila oblečena v široko krilo, belo srnjco in na glavi je imela slamnat klobuk, prekrit s cvetjem. Zaradi obrekovanja vaščanov se je preselila višje v hribovje v hišo.

Ko so šli Kekec, Mojca in Rožle spustit živali na pašo, so prišli do njene hiše na travniku. Pehta je naslednji dan na travniku opazila Mojco in ji rekla, da jo pospremi domov. Pehta je bila zelo osamljena, zato je Mojco odpeljala k sebi domov. Pehta je opazila, da je Mojca slepa. Pehta ji je rekla, da jo bo poskušala pozdraviti; da bo zopet videla. Ko je Kekec ugotovil, da Mojce ni na travniku, je vedel, da jo je odpeljala Pehta. Začel jo je iskati in kmalu zaslišal Mojčino petje. Skrit je počakal, da je Pehta odšla nabirat zdravilna zelišča. Takrat je stopil v hišo in rešil Mojco. Mojca mu je povedala, da ji bo Pehta povrnila vid. Ampak Kekec tega ni verjel.

Naslednji dan je Kekec zopet hodil okoli Pehtine hiše in takrat ga je Pehta uje-la. Postal je njen sluga. Prosil jo je, naj mu da zdravilo za Mojco. A brez Mojce ni hotel. Kekec je opazoval, kako je Pehta pripravljala čudežno zdravilo za Mojco. Ko je naslednji dan Pehta ponovno šla po zelišča, je Kekec vzel zdravilo proti slepoti in zbežal iz hiše. Ko je prišel v dolino, je poiskal Mojco in ji v vsako oko dal tri kapljice. Mojca je spregledala in vsi so bili srečni.

Patricija Zor, 5. a

NADALJEVANJE EMIL IN DETEKTIVI

Ko so se fantje zmenili in skovali načrt, so si dali vzdevke, na primer: Filip – Fičo, Rok – Skala (ker je bil zelo močan), Matic – Palca (ker je bil zelo suh), Ožbej – Obi, Gustav – Gusto in Emil – Šef. Po dolgem iskanju so le našli dobro bazo, to je bil zapuščen vagon. Zelo dolgo so ga preurejali in na koncu je bil lep. Poimenovali so ga Stara luknja, bili so zadovoljni. Potem so šli v akcijo. Končno so našli tatu v nekem baru, kjer so bili vsi gostje enako oblečeni. Iskali so pravega tatu, a izsledili so napačnega. Povedali so šefu bara, ki pa je bil pijan, zato je prijel napačnega. Zaradi pomote pri iskanju tatu je v baru prišlo do pretepa. Veliko gostov je odšlo ven iz bara, celo kuhar, ki je pripravljajl hrano, sem jim je pridružil pri pretepu. Ker je pozabil ugasniti štedilnik, je v baru izbruhnil požar. Vsi so se rešili.

Fantje so se vrnili v Staro luknjo in za iskanje tatu skovali drug načrt. Izločevali so osumljence. Skalin stric je bil osumljenec, ker je skrival veliko stvari. Iskali so ga v parku, ugotovili so, da ima rad sladoled. Skalinemu stricu je iz žepa padel listek. Fantje so ga pobrali, se vrnili v Staro luknjo in ga prebrali. Na listku je pisalo: 1000 mark, če ujame-te tatu. Spodaj na listku je bila tudi fotografija tatu. Po obleki ni bil podoben zločincu, ki ga je Emil pred tem že videl, ampak Emil je vseeno mislil, da sta tatova povezana. Zadaž na listku je bil zapisan račun: $9360 + 1 \times 0$. Fantje so razmišljali in računali, mislili so da je zadaž na listku zapisan račun, račun pa se jim ni zdel smiseln. Vsi so se odpravili domov, razen Emila, ki je v Stari luknji imel svojo posteljo. Ponoči je Emil v Stari luknji našel tunel, saj so v zapuščenem vagonu nekoč prebivali razbojniki, ki so si iz vagona uredili tunel za primer, da bi morali na hitro pobegniti. Emil je v tunelu našel še več listkov z drugačnimi računi, ki so se vsi končali z enakim številom 0.

Ostali fantje so se naslednje jutro vrnili v Staro luknjo in v tunelu našli še veliko starih posod. Fičo je rekel, da je te posode že prej našel njegov oče. Fantom se ja za trenutek zazdela, da je Fičov oče tat, ampak Fičo jim je pojasnil, da so samo posode očetove, ne pa tudi listki z računi. Pojasnilo se jim je zdelo smiselno, a še vedno niso imeli pojma, kaj pomenijo ti listki z računi.

Fantje so pomislili, da so mogoče na listkih zapisane številke sladolednih stojnic, ki jih tatovi radi obiskujejo. Podali so se v raziskavo. Pregledali so vse sladoledne stojnice v mestu in končno našli eno, katere oznaka se je končala s številko 0. Tam so bili gostje, ki so bili povabljeni na zabavo, tam je bil tudi šef bara. A fantov ni zanimala zabava, zanimali so jih gostje. Ker med gosti ni bilo iskarnega tatu, so odšli naprej. Na poti so se ustavili v neki restavraciji, ki so jo pred časom obiskali tatovi, med njimi se jim je zdelo, da je bili tudi tisti, ki so ga videli na fotografiji. Zagledali so ga in videli, kako beži. Stekli so za njim in ga ujeli. Končno so ujeli pravega tatu, ki jim je tudi priznal, da je Emilu ukradel denar.

Njihovo raziskovanje se je s tem zaključilo, za ujetega tatu so prejeli 1000 mark nagrade. S tem denarjem so si dokončno uredili Staro luknjo, ki je postala prav prijeten kraj za fantovsko druženje.

Leon Zadravec, 5. a

Niko Lalić

Ime mi je Niko, star sem devet let. Hodim v 4. a razred, v šolo Franceta Bevka. Imam rjave lase z blond prameni. Imam zelene oči in jajčasti obraz. Moja polt je bela in sem suh. Imam približno 40 kg.

Moji krožki so: boks, gledališki, računalniški krožek in digitalna vzgoja. Moja najljubša jed je pečeni piščanec in krompir. Doma imam hišnega ljubljence – muca, ki mu je ime Brko. Rad poslušam električno glasbo. V prostem času najraje igram igrice na tablici, kolesarim in tudi včasih grem tekat.

Sem edinec in bi rad imel brata ali sestro. Ko bom velik, bi rad postal filmski igralec, ki bi igral v angleških filmih. Zaradi tega hodim v gledališki krožek.

KAKO JE NASTALA LUNA

Vsako noč lahko pogledaš gor v nebo in vidiš luno. A v času turških vpadov ljudje, tu na naši zemlji, niso poznali lune.

V tistem času je na današnjem ozemlju Slovenije vladal dober, bogat, mil in pošten kralj. Neke noči so grad napadli Turki in ubili kralja.

Čim je kraljevo srce prenehalo biti, se je na nebu prikazala ogromna srebrna krogla. Ta krogla je v resnici srce, ki vedno znova ugaša in se znova »rodi«.

Luna nam tako pove, da ko nekdo umre, se rodi nekdo drug.

Mojca Ivanovič Kopecky, 7. a

Kako je nastal deževnik

V času dinosavrov je na Zemlji živel mnogo vrst živali. Vse z nogami so nosile čevlje z vezalkami, da jim je bilo toplo v noge.

Tako so na slovenski zemlji nekoč srečali človeka. Ta jim je brez usmiljenja vzel njihove čevlje. Ko je človek ugotovil, da čevljev ne potrebuje, ji je vrgel v Savo. V Savi so vodne vile vezalke teh čevljev spremenile v posebne črve, ki so jih poimenovali deževniki. Vile so jih spustile na kopno, kjer so jih našli ljudje. Ko so videli, kako dobro rahljajo zemljo, so sami začeli metati čevlje v vodo.

Ljudje zato po nekaterih delih sveta še danes mečejo čevlje v vodo.

Gal Lavrenčič, 7. a

Moje igrače

V svoji sobi imam veliko igrač. Vsaka igrača ima svoj prostor in je lepo pospravljena.

V rdečem zabojniku je 50 avtomobilčkov, katere sem dobil pred leti v dar. Z njimi se zelo rad igram. V drugem rdečem zabojniku imam lego kocke raznih vrst. Z njimi gradim velika mesta. Na polici imam veliko plišastih igrač. V kotu sobe stoji omara z predali, v katerih so igrače. V teh predalih je več različnih igrač, npr. frnikole, razne figurice...

Na steni imam koš, v njega mečem žogo.

Moja najljubša igrača je Armstrong. To je raztegljiva figura človeka, ki se ga da raztegniti 1,20 m in potem se vrne v svojo prvotno obliko.

In te igrače so mi zelo všeč. Všeč so mi zato, ker sem jih dobil za darilo in jih cenim.

Filip Rok Režonja, 4. b

IGRAČA

Moja najljubša igrača je plišasti zajček. Mami in oči sta mi zajčka podarila za spomin, pred dvema letoma, ko smo bili z družino na smučanju v Franciji.

Zajček je bele barve. Njegova dolga, viseča ušesa so bež barve. Ima rjav smrček in črne oči. V višino meri petindvajset centimetrov in pol, obseg njegovega trebuščka pa meri devetindvajset centimetrov. Zajček je mehek in ljubeč, kot puhek. Z njim rada spim, saj me pomirja.

Včasih si zajčka bodisi za igro, bodisi za crkljanje, vspavajne sposodita tudi bratec Jakob in sestra Ema.

Julija Marković

NORI TAKSISTI NA CESTI

Potnik v taksiju mora čimprej do Oš Franceta Bevka. Taksist drvi skozi mesto kot divjak. Semafor je rdeč, on pa prekrži križišče, naslednje križišče enako. Ko se približa tretjemu križišču, na semaforju gori zelena luč, toda taksist močno zavre in zaustavi vozilo.

»Zakaj ste se pa zaustavili pri zeleni luči?«

»Previdnost je mati modrosti. Lahko pripelje moj kolega!«

NAMIZNI NOGOMET

Namizni nogomet sem si zelo želel. Zanj sem pisal Božičku.

Pod novoletno jelko me je čakalo veliko darilo. Hitro sem ga odprl. Božiček mi je prinesel velik namizni nogomet. Dedi in moj tati sta ga sestavila. Lahko ga postaviš na noge, lahko pa ga igraš na mizi. Na vsaki strani je deset igralcev in en vratar. V eni ekipi imajo rdeče majice in bele hlače, v drugi pa rumene majice in modre hlače. Ko je bil nogomet sestavljen, smo igrali turnir. Dedi je bil najboljši.

Z darilom sem bil zelo zadovoljen. Z veseljem bom povabil prijatelje na obisk, da bomo skupaj igrali.

Lovro Ilc, 4. b

To sem jaz

Opisal bom sebe.

Moje ime je Rok Filip, pišem se Režonja. Star sem 9 let. Imam rjave lase in rjave oči. Velik sem 140 cm in tehtam 39 kg. Hodim v 4. razred. Poleg šolskih obveznosti igram še kitaro, ki se jo učim v glasbeni šoli. Čez teden tudi treniram nogomet, med vikendi pa imam tekme. V prostem času rad smučam in se igram s prijatelji.

Ko odrastem, bom nogometaš in glasbenik.

BRADATA AGAMA

Bradato agamo imenujemo tudi bradati zmaj.

Izhaja iz centralne Avstralije iz polpuščavskih predelov, savan in suhih gozdov. Zadržuje se na tleh in na suhih drevesih in grmih. So kuščarji svetlo do temnorjave barve, imajo široko trikotno glavo in številne koničaste izrastke po bradi in robu ploščatega trupa in dolgega repa. Hrbet ima zelo hrapav, brada pri samcih, ko so vznemirjeni, počrni. Velik je 56 cm, življenjska doba je 10 do 15 let. Premika se z vsemi štirimi nogami. Je vsejed: je žuželke (črčki, mokarji, kobilice, ščurki), zelenjavo (solato, regrat, radič, korenje), sadje, brikete. Po paritvi poleti samička izvali 10 do 26 jajc v peščeno gnezdo. Jajc ne pazijo. V naravi lovijo insekte, kot domači ljubljenci pa so za božanje in pomirjanje – mene. Kot hišne ljubljence jih imamo v terariju, kjer je lahko samo en samec z eno ali več samicami. V terarij damo pesek, suhe korenine in posodo z vodo.

Posebnosti: ob uporabi rdeče infra svetlobe oslepijo. Potrebujejo vsaj nekaj sonca.

MEDVEDEK

Timon Herman 3. b

Danes vam bom predstavila svojo medvedko z imenom Rozi.

Rozi je posebna plišasta medvedeka. Dobila sem jo, ko sem se rodila. Od takrat vedno spi menoj. Velikokrat ji berem pravljico za lahko noč. Rozi je srednje velik medo in je zelo mehka. Ima še mlajšo sestrico z imenom Rozi-ka. Rozi ima rjave oči in rjav nasek. Ima vedno sijoč nasmešek. Vedno je sadje in med. Ime sem ji dala po njenem roza pajacu, ki ga nosi. Na pajacu ima narisano belo rožico. Rozi je zelo luškan medo. Z mojim medvedkom se zelo rada igram. Moj medvedek se zelo rad crkija z menoj. Rozi in Roziko imam zelo rada in sem vesela, ker ju imam.

Aleksandra Mihelič, 4. b

MOJE IGRAČE

Vsak otrok si želi igrače.

Igrače so predmeti, ki so otrokom všeč, z njimi se igrajo, vstopijo v nov svet, z njimi spijo in dajejo otrokom varnost. Nekateri imajo veliko igrač, drugi manj, ker njihovi starši nimajo dovolj denarja. Tudi jaz, ko sem bil majhen, sem imel priljubljeno igračo. Dobil sem jo za svoj 4. rojstni dan. Igrači sem dal ime Medvedek Pu. Medvedek je imel rjavo glavo in telo in modro svetleče oči. Igrača me je spremljala na poti v vrtec in domov. V vrtcu sem se igral z njim in ga posojal prijateljem, ko so bili žalostni.

Medvedka sem pospravil v omaro in ga hranim za svoje otroke. Pokazal jim bom, s kakšnimi igračami sem se igral, ko sem bil majhen.

Vsaka igrača ima prostor v mojem srcu, a prve igrače ne pozabiš nikoli.

Val Ferenc Stanko, 4. a

PEHTA

Ko se je Kekec vračal domov, sta za njim pritekla Mojca in Rožle in mu rekla, da gresta z njim. Medtem ko so hodili skupaj, so kar naenkrat naleteli na Pehto. Pehta jih je odpeljala v svojo hišo in jim rekla, da morajo delati, kar ona reče, drugače jim bo dala kazni, ki so bile različne. Tam so bili zelo dolgo in želeli so domov. Ko so vprašali Pehto, kdaj jih bo izpustila, je rekla, da nikoli. Postavila je tudi različne pasti in mislila, da je njihče ne vidi, vendar Kekec jo je skrivaj opazoval. Čez nekaj časa, ko je Pehta odšla od doma, so otroci naredili načrt za pobeg. Kekec je povedal, kje so nastavljene pasti. Med pobegom se je Rožle zataknil v eno od pasti, vendar sta ga prijatelja rešila in uspelo jim je pobegniti. Ko se je Pehta vrnila in videla, da jih ni, je od žalosti umrla.

Nik Vresovnik, 4. b

PRABABICA

NEKEGA DNE ZVEČER, SEM MISLILA NA PRABABICO, KI JE ŽE UMRLA PRED OSMIMI LETI. RAVNO, KO SEM HOTELA SPAT, SO SE NA ENKRAT LUČI UGASNILE. USTRAŠILA SEM SE IN NAENKRAT JE NEKDO ODPRL VRATA IN PRIŽGAL LUČ. TO JE BILA MOJA PRABABICA. ZELO SEM BILA VESELA IN JO OBJELA. POTEM SVA SE USEDLI NA KAVČ IN SE POGOVARJALI. VPRAŠALA SEM JO, ČE BO OSTALA Z MANO? REKLA JE, DA NE BO OSTALA Z MANO IN BO ODŠLA OB 12. URI ZVEČER. ŽALOSTNA SEM BILA, KER JE NISEM VIDELA 8 LET. TAKRAT JE BILA URA 11. VPRAŠALA SEM JO, ČE LAHKO OSTANE IN REKLA MI JE, DA NE MORE. POTEM ME JE VPRAŠALA, KAKO JE MOJ PRADEDEK. REKLA SEM JI, DA JE ŽIV IN DA JE BOLAN. VPRAŠALA SEM JO, ČE LAHKO VSAK DAN PRIDE? OBLJUBILA MI JE, POTEM PA JE ŠLA.

LEYAN

BILO JE NEKOČ

Pred davnimi desetimi leti se je rodil Luka Pržulj. Bil je nagajiv dojenček, ki ni dal mamičino ponoči spati. Bil je tako nagajiv, da je za prvi rojstni dan padel s pralnega stroja. Na srečo se ni poškodoval, saj je na svoji zabavi veselo rajal še naprej, kot da se ni nič zgodilo. Skok z višine so mu bili tako všeč, da je kar naprej skakal s tobogana. Seveda sta se mamica in očka vedno za glavo držala, ko sta svojega nagajivega dečka zagledala na toboganu. Ko je nagajivi Luka začel hoditi v šolo, se je malo umiril in nehal skakati s toboganov. V današnjem času veliko raje igra nogomet kot pa druge norčije.

Luka Pržulj

Zimske počitnice na Jahorini

Za zimske počitnice sem odletel z letalom iz Ljubljane do Sarajeva.

Ko sem pristal v Sarajevu, me je tam že čakal oči. Nato smo se odpeljali na smučišče na Jahorino. Bivali smo v hotelu Termag. Je zelo dober hotel z bazenom in otroškim kotičkom, ki ima Playstation 3. Vsako jutro po zajtrku sem odšel na smučanje. Smučal sem cel dan. Proge na smučiščih so zelo lahke. Ko so se smučišča zaprla, sem po navadi odšel na bazen in po bazenu igrati igrice. Po igricah smo z družino odšli na večerjo. Po večerji sem bil zelo utrujen od dneva, zato sem hitro odhajal spat.

Zelo rad smučam, komaj čakam naslednje smučanje.

Rok Režonja

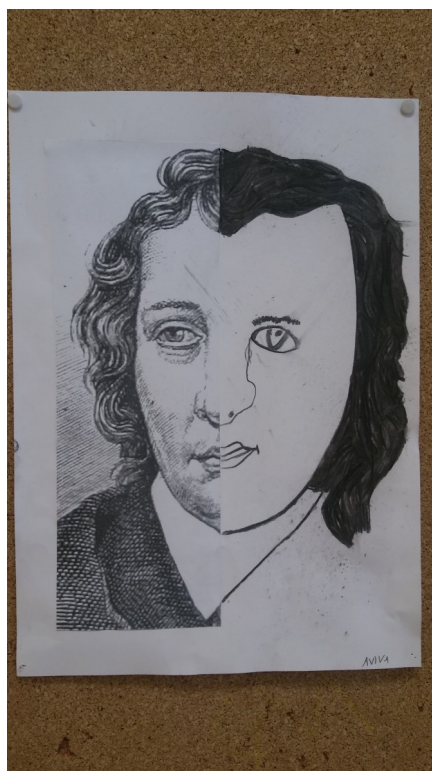
PUST V ŠOLI

Pust je moj najljubši praznik.

To leto sem bila tigrica. Imela sem mašnico, rep, ušesa in rjavo majčko. Pust smo imeli v šoli, tam sta bili učiteljici Urška in Vesna. Zelo sta bili prijazni. V šoli smo plesali, ko smo se naučili, smo nastope pokazali učencem od 1. do 4. razreda v telovadnici. Vsak razred je pokazal svoj ples in imel svojo muziko. Urška je učila ples balet, Vesna pa ples hip hop. Vse skupaj je trajalo dve uri. Ko smo plesali v telovadnici, so nam učitelji pomagali. Že od prvega razreda smo se zabavali. V prvem sem bila rdeča kapica, v drugem miki miška, v tretjem zajček in v četrtem tigrica. Po plesu v telovadnici, smo odšli na kosilo in ko smo pojedli smo šli domov.

Komaj čakam naslednje leto, da se bomo spet malo pozabavali in pokazali svoj talent.

Luana Petančič 4. b

Zakaj blondinka ni mogla sešteti 10 in 7? Ni mogla najti 10 na kalkulatorju.

Zakaj se blondinka smeji, ko se zunaj bliska? Ker misli, da jo fotografirajo.

Ogled opere Gorenjski slavček

S pevci mladinskega pevskega zbora in z učiteljicama Metko in Marijo Zupan smo si 27. marca v Slovenskem narodnem gledališču v Ljubljani ogledali opero z naslovom Gorenjski slavček. Vsebina opere je bila prikazana v dveh dejanjih, dolgih dve šolski uri. Med dejanjema smo si vzeli tudi krajši odmor, med katerim smo se malce posladkali.

Zgodba opere Gorenjski slavček se odvija v neki vasi na Gorenjskem, v katero se po dolgem času vrne Franjo. Ta obišče svoja prijatelja, Lovra in poštarja, nato pa obišče še svojo ljubico Minko. Kmalu za tem se v idilični kraj po gorami pripeljeta tudi Francoz Chansonette in njegova žena Ninon, ki ju očara glas neznane pevke. Odločita se, da jo poiščeta. Med dekleti, na katere naletita najprej, »slavčka« (skrivnostne pevke) ne najdeta.

Kasneje Chansonette in njegova žena kosita v krčmi Pr' Buč', kjer srečata župana Štruklja in tajnika Rajdelja. Zanimiva tujca vzbudita županovo radovednost.

Med kosilom se znova oglasi slavček in pred Chansonetta stopi Minka. Ta ji svetuje, naj odide z njim v svet in si izšola glas. Nato do gostilne pride obupana mati, ki ji grozi izgnanstvo iz hiše, če ne poravna stroškov, toda ta nima denarja. Dolg je pripravljen poravnati premožni Chansonette, a bi morala v zameno Minka z njim. Kmalu za tem se v krčmi oglasi še Franjo in ugotovi, da Minka v kratkem zapušča domači kraj. Franjo dekle roti, naj ga ne zapusti, mati objokuje njeno usodo, Chansonette pa jo kljub vsemu skuša pregovoriti, naj odide z njim v svet.

Lovro, župan Štrukelj in tajnik Rajdelj z združenimi močmi skujejo zaroto proti Chansonettovim name-ram. Uspešno ga ujamejo in odpeljejo pred sodišče. Župan obsodi tujca na denarno globo in izgon iz vasi. Primer se razplete, ko Chansonette sprevidi, da Minka nikoli ne bo zapustila svoje rodne vasi. Njeni družini in njej podari nekaj denarja, Franjo pa oznani, da bo dekle postalo njegova žena. Poročita se v vaški cerkvi in vaščani, tujca in ostala družba se prepustijo slavlju.

Pevci opere in orkester so bili zelo usklajeni, njihova sproščenost je naredila vtis na celotno zgodbo, saj se je občinstvo zlahka vživelo v vanjo. Tudi scena je imela velik vpliv in gledalcem ustvarila dobro predstavo raznih krajev dogajanja ipd. Kostumi pa so prikazovali tipično kmečko, gorenjsko okolje.

V imenu učencev mladinskega pevskega zbora ogled opere priporočamo. Zagotovo vas bodo prevzeli glasovi nastopajočih v harmoniji z orkestrom.

Živa Višnjei, 8. a

OPIS ŽIVALI: PINGVIN

Pingvini so velike vodne ptice, ki ne morejo leteti. Krila so se jim spremenila v plavuti. Imajo temno in belo perje.

Pingvini živijo blizu morja, ki je hladno. Največ jih živi na Antarktiki. Živijo v skupinah, ki se imenujejo kolonije. Njihova hrana so ribe, raki, lignji in škampi. Pingvinčki se izvalijo iz jajc. Prekriti so s puhom.

Pingvini so smešni. Radi se igrajo in zabavajo. Drsajo se po ledu in skačejo v morje.

Lahko jih vidimo v živalskem vrtu.

Jaka Korpar, 3. b

Moja plišasta igrača jaguar

Jaguarki je ime Lizzy. Mami in oči sta mi jo kupila za moj rojstni dan. Zelo sem bila vesela, ko sem jo videla. Po torti sem jo dala na svojo posteljo.

Ko leži, je dolga 1 m 40 cm. Visoka je 34 cm. Njeni sprednji taci sta dolgi 31 cm. Njeni zadnji taci sta dolgi 20 cm. Rep je dolg 57 cm. Na hrbtu ima temno rjavo barvo. Na trebuhu je bela. Njen vzorec je zelo zanimiv. Je črne in temno rjave barve. Ta vzorec ji pomaga, da se lahko lažje skrije.

Z njo zelo rada spim, ker je zelo mehka.

Siena Lehmann, 4. b

Marko ima rojstni dan in mamica mu prinese torto.

»Sinko, vsaka svečka na torti predstavlja eno leto tvojega življenja. Vse najboljše.«

»Mami, jaz bi raje imel osem tort s po eno svečko.«

KAMELA

Kamele so dvoprsti kopitarji. So sorodniki lam in alpak. Poznamo enogrbe in dvogrbe kamele. Živijo v puščavskih predelih Afrike, Azije in v Avstraliji.

Kamele uporabljajo za osebni prevoz in nošnjo tovora.

Samci so večji od samic in v višino zrastejo do 2 metra.

Kamele so težke od 400 do 600 kg in živijo 40 let. Kamele imajo telo pokrito z dlako, ki pomaga, da sonce ne segreva kože. V dolžino meri več kot 3 metre, rep pa je dolg 50 cm. Obraz je dolg in nekoliko trikotne oblike. Kamele imajo dolge trepalnice, da pesek ne pade v oči.

Brejost traja 13 mesecev. Mladiči se skotijo marca ali aprila. Takoj po rojstvu stojijo in po nekaj urah že hodijo.

Kamele so rastlinojede živali, ki ne potrebujejo veliko vode ali hrane. Naenkrat lahko popijejo do 140 l vode, v grbi pa imajo zalogo maščevja, ki jo uporabljajo kot prenosno shrambo za hrano.

Žiga Trampuš

Rjavi medved

Rjavi medved živi na vzhodnem, jugovzhodnem in na severnem delu Evrope. Živi tudi na južnem delu Slovenije pa tudi drugod. Opazimo ga lahko v mešanih, iglastih in listnatih gozdovih.

Njegovo telo je veliko, močno in čokato. Dlaka je temno rjave, skoraj črne barve. Kožuh je pozimi daljši in gostejši. Poleti je dlaka dolga do šest cm, pozimi pa mu zraste do 12 cm. Dolg je do dva metra, visok je do 110 cm. Na glavi ima trikoten gobec, majhna ušesa in majhne okrogle oči. Samec tehta okoli 300 kg, samica pa malo manj.

Rjavi medved je vsejed. Je pa tudi žuželke, rastline, ribe, miši, glive, glodalce... Odpravi se tudi na kmetijo in si prilasti kakšno domačo žival.

Samica skoti do tri gole mladiče. Mladiči so slepi in gluhi. Ob rojstvu mladiči tehtajo okoli pol kg. Dve leti po rojstvu sami zapustijo brlog.

Rjavi medved je zavarovana žival. Je tudi vsejed. Rjavi medved je zimo predremlejo na vsake toliko zapustijo brlog. Živijo do 35 let. Rjavi medved je podplatar.

Nika Čermelj

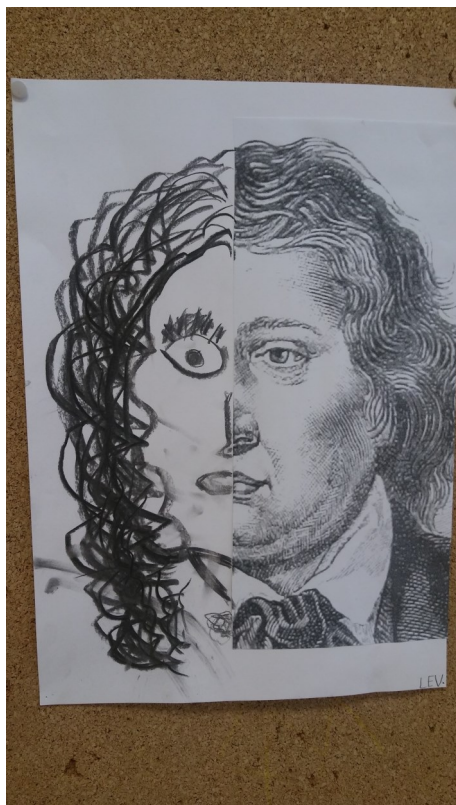
MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

Ko se je rodila moja sestra Nika, je od babice in dedka dobila velikega, belega plišastega medveda.

Dala sem mu ime Brundo. Ima črne oči, rjav smrček, na katerem je majhna čebelica. Okoli vratu ima rumeno mašnico z rjavimi listi. Je zelo mehak na otip. Večji je od moje sestrice in lažji, da ga rada nosi po stanovanju, še bolj rada pa ima, da skače po njem. V moji sobi imam na postelji različne igrače, a najrajši imam velikega plišastega medveda. Zvečer, ko gremo spat, se uležemo poleg njega in beremo pravljice. Kadar Nika zjutraj še spi, se naslonim na medveda, malo preberem in počakam, da se zbudi.

Veseli sva, da ga imava, ker se zelo radi igrava z njim.

Pia Zupan, 4. b

SCREECHERS WILD

Moja najljubša igrača je Screechers Wild. To so avtomobili, ki se ob stiku z diski preobrazijo tako, da naredijo salto in se spremenijo v žival.

Screechersi se preobrazijo zaradi namagnetnega sprednjega dela. Prav tako je tudi disk namagneten. Obstaja devetnajst različnih Screechersov. Jaz imam tri Screecherse: Jayhawk, Gatecreeper in V-bone. Screechers diski se razdelijo v sedem različnih stopenj: Screechers disk prebujenja, disk 1. stopnje, disk 2. stopnje, disk 3. stopnje, disk 4. stopnje, disk 5. stopnje in najboljši disk 6. stopnje.

Screechers Wild je moja najljubša igrača.

NEJC CEDILNIK, 4. b

Moja zajčica Juicy

Danes vam bom predstavila našo zajčico Juicy.

Je belo rjave barve. Na glavi ima liso v obliki ribice. Ima črne oči in dva dolga ušeska. Ima štiri tačke, zadnji dve sta zelo močni. Z njima se odrida, ko skače. Naša zajčica je svobodna. Čez dan, ko nas ni doma, skače, teče in raziskuje stanovanje. Ko pridem domov, jo grem pozdravit. Postavi se na zadnje tačke in mi iz rok vzame banano. Banano ima zelo rada. Nato počiva in se ne pusti motiti. Zelo rada se igra z zaveso. Ko smo veseli in vsi doma, tudi ona veselo skače po sobi. Zelo rada se tudi crklja. Ko jo božam pod vratom in po glavic, zelo uživa. Ko gledam televizijo, skoči k meni na kavč. Kmalu, ko smo jo dobili, je skotila pet malih zajčkov. Za njih je zelo lepo skrbela.

Zajčica je članica naše družine in jo imam zelo rada.

Eva Movrin Mešanović

KEKEC IN PEHTA

Ko je Kekec prišel domov s kužkom in kapljicami za Mojco, so se vsi razveselili. Ko je prišel domov, je najprej Mojci dal kapljice na oči. Potlej, ko se je Mojca zbudila, je bila tako vesela, ker je videla. Mami se je tudi razveselila. Čez nekaj časa je Kekec šel domov. Najprej je šel Kekec mimo starega dedka, poslovil se je in odšel. Komaj je čakal, da pride domov. Pehta je pa šla v druge hribe ali pa v vas. Nikoli ne veš, kaj se je zgodilo s Pehto.

Nati Bergant

BILO JE NEKOČ

Med poletnimi počitnicami sem šel z babico v Sopoto. Tam je ona živela, ko je bila majhna. Sopota je majhna vas. Nekoč so veliko opravil delali drugače.

O tem, kako je bilo nekoč, mi je pripovedovala babi. Povedala mi je, da so na njivi vse delali na roke. Niso imeli traktorja. Njivo so prekopali z motiko. Pridelek so pobrali ročno. Žito so poželi s srpi. Travo so kosili s koso. Koruzo so ličkali. Pšenična zrna so nesli v sosedov mlin, da so dobili moko za kruh. Kruh so pekli v kmečki peči. Na peči so se pozimi radi greli. Perilo so prali v potoku in milo so si sami izdelali. Imeli so nekaj kokoši, da nesle jajca, dve kravi za mleko in enega pujsa za meso.

Življenje na vasi je bilo drugače, kot je danes. Delo na kmetiji je bilo težko, a bolj zabavno. Pri opravilih je sodelovala cela družina.

Lovro Ilc, 4. b

Prašček se sprehaja po stanovanju in v zidu zagleda vtičnico. Stopi bližje in začudeno vpraša:

»Ej prijatelj, kdo je pa tebe zazidal?«

Moja najljubša igrača

V sobi imam veliko igrač. Najraje med vsemi se igram z LEGO kockami. Rad gradim po načrtih, še raje pa tisto, kar si sam zamislim.

Kar dve škatli mi je podaril moj prijatelj Robi, ostale pa sem dobil za darilo ob mojih rojstnih dneh. Kljub temu da jih imam veliko, sem vedno vesel, če dobim kakšen nov LEGO paket za rojstni dan.

Moja mami je nad mojimi izdelki navdušena. Moja najljubša vrsta LEGO kock je Minecraft. Ne igram se samo jaz, ampak se igrata z mano še moja dva bratca.

Klemen Pirc, 4. b

BILO JE NEKOČ

Pred dolgo leti je živela deklica, ki ji je bilo ime Marija.

Živela je v skromni stari hiši z dvema bratoma in eno sestro. Niso imeli ne televizije niti telefona, le star radio. Njena mama je imela lep vrt, kjer so rastle rdeče jagode in velika češnja. Igrala se je z otroci iz vasi. V gozdičku blizu doma so iz vej dreves naredili hišico in se tam igrali vse do noči. Njihove igre so bile čisto drugačne od naših, saj igrač ni bilo, le grabljice, lopatke in vedrčka. Pozimi, ko je zapadel sneg, so se sankali po bližnjem hribu z doma narejenimi sankami. Radi so tudi bosi tekali po snegu, da so jim noge čisto zamrznile. Njeno življenje je bilo zelo preprosto, vendar srečno. Hitro je odrasla in po končani šoli odšla v mesto, saj doma ni mogla ostati. Postala je frizerka, se poročila in imela dva otroka.

Eden od njiju je moj oči, deklica Marija pa moja babica, ki jo imam zelo, zelo rada in upam, da bo še dolgo ostala z menoj.

Luana Petančič, 4. b

Bilo je nekoč

Nekoč ljudje niso imeli televizije, zato so se zgodaj odpravljali k počitku in zgodaj zjutraj vstajali.

Veliko hrane so pridelali doma na kmetiji, sedaj pa se jo večinoma kupi v trgovinah. Na kmetijah so orali s konji in plugi, danes pa uporabljamo traktorje in druge stroje. Greli so se s pečmi na drva, zatem na premog, v današnjem času pa se grejemo s pomočjo centralnih naprav, plinovoda ali toplarne. Vodo lahko pijemo iz vodovoda, v preteklosti pa so vodo zajemali iz vodnjaka. Pranje nam omogočajo pralni stroji, včasih pa so prali na roke ob kakem potoku. Ker ni bilo telefonov in mobilnih naprav, so si pisali pisma ali pa so se odpravili na obisk.

Nekoč so stanovali v skromnih hišah in imeli veliko otrok, danes pa živimo večinoma v blokih, stolpnica, velikih hišah.

Pia Zupan, 4. b

MOJE IGRAČE

Doma imam veliko igrač.

Najraje imam kužka iz pliša. Ime mu je Piki. Dobila sem ga 23. 2. 2009. Takrat sem bila stara dva dneva. Rada se igram tudi z lego kockami. Iz njih sem sestavila koč, zmaja, gugalnico in frizerski salon. Ne vem, ali je origami igrača, ampak zelo rada izdelujem stvari iz origami papirja. S Tiano sem ga začela delati v drugem razredu. Doma imam dve škatli izdelkov. Naredila sem že veliko vrtnic, tulipanov, zvezdic, rib in vetrnic.

Moje igrače mi veliko pomenijo.

Maruša Požgaj, 4. b

MOJA IGRAČA

Moja prva igrača je Panda, ki mi jo je dal oči ob rojstvu. Je črne in bele barve.

Dobila sem jo, ko sem prišla iz porodnišnice. To igračo imam devet let in pol. Narejena je iz pliša. Njene oči in smrček so narejene iz plastike. Je zelo puhasta, a ni prav velika. Blazinice na njenih tačkah so blede roza barve. Ima luštne kolobarčke okoli oči, njen trebušček pa je bele barve.

Še danes spim z njo in jo imam zelo rada.

Anja Dočinski, 4. b

Kako se reče z drugimi besedami iskanje blondinkinih možganov?

Misija nemogoče!

Zakaj so Japonci in Kitajci tako pametni?

Ker nimajo blondink.

TO SEM JAZ

Moje ime je Jan, pišem se Ramšak.

Star sem 9 let, hodim v 4. b razred OŠ Franceta Bevka. Živim v Ljubljani. Pozimi rad smučam, poleti pa rad kolesarim. Zelo dobro znam tudi plavati, tako kot ati. Znam igrati tudi košarko. Oktobra lani sem se začel učiti tudi kitaro. Zelo jo rad vadim. Moja najljubša barva je rumena. Moja najljubša številka je 10.

Upam, da ne bom umrl pred 80. letom, ker želim dolgo živeti.

Jan Ramšak, 4. b

OPIS SEBE

Ime mi je Siena. Pišem se Lehmann. Imam rjave oči in lase. Rodila sem se v Ameriki. Stara sem 9 let. Imam starejšo sestro Mio.

Moja najljubša jed je sushi. Sushi je jed iz Japonske. Narejen je iz riža, ribe, rakov, morske trave in avokada. V prostem času plavam in igram klavir. Zelo rada tečem.

Ko zrastem, si želim postati tekačica.

Siena Lehmann, 4. b

To sem jaz

Moje ime je Zarja Ogrinc. Sem učenka 4. b razreda Osnovne šole Franceta Bevka.

Imam svetle lase, rjave oči, temne obrvi in svetlo polt. Rada jem sadje in zelenjavo in tudi ostale stvari. Edino, česar ne maram, je polenta. Hodim v glasbeno šolo, kjer se že drugo leto zapored učim igrati klavir. Letos sem zelo napredovala, saj igram tudi bolj zahtevne skladbe dvoročno. V glasbeno šolo hodim sama s skirojem. Vsak ponedeljek obiskujem tabornike Bičkova skala. Moj vod se imenuje Lisice. Tam mi je najbolj všeč, ko se igramo taborniške igre in se ob tem tudi veliko naučimo. Jeseni sem šla s taborniki za tri dni na taborjenje. Tam smo vsak dan veliko hodili po naravi in raziskovali v gozdu. Tja smo se odpravili tudi ponoči s svetilkami. Poiskali smo palice, jih oluščili z nožem, nanje nabodli hrenovke in jih pekli nad ognjem. Moja najboljša prijateljica je Julija. Veliko prostega časa preživiva skupaj in delava predstave, v katerih nastopa tudi moj brat Vitan.

Kljub temu da sem vključena v veliko dejavnosti, še vedno najdem čas za druženje, saj mi prijateljstvo veliko pomeni.

Zarja Ogrinc, 4. b

TO SEM JAZ

Živjo, danes se vam bom predstavila.

Ime mi je Patricija; pišem se Zor. Stara sem 9 let. Velika sem 143 cm in teža 30 kg. Imam srednje dolge blond lase in modre oči. Hodim v 4. razred Osnovne šole Franceta Bevka. Zelo rada se učim angleščine in francoščine.

Med prostim časom rada kotalkam. Zelo rada rišem in bere. Obiskujem tudi tabornike pri rodu Bičkova skala. Moja najljubša barva je črna. Moja srečna številka je 18. Moja najboljša prijateljica je Reyan. Najraje jem hamburgerje in špagete. Sem tudi sladkosnedna. Doma imam tudi psičko Gioia – je labradorka. Zelo rada bi obiskala Pariz in videla vse njegove znamenitosti.

Moja družina je kar velika, saj imam dva brata in še dve sestri. Radi hodimo na pohode in na morje.

Patricija Zor

Pust

Zjutraj sem vstala, se oblekla v pustno masko in šla v šolo. Ko sem prišla v šolo, sem videla sošolce in sošolke v različnih maskah. Glede na to, da je bil pustni dan, smo imeli za malico krofe. Po malici je prišla učiteljica plesne šole Miki. Po plesu, ki je bil zelo zabaven, je prišla druga učiteljica. Ko smo se naučili še drug ples, smo odšli v veliko telovadnico. Vsak razred je pokazal svoja dva plesa. Prišel je čas kosila. Po kosilu smo se malo igrali, nakar je sledila ura francoščine. Nato sem šla domov. Doma me je čakal krof in moja sestra, preoblečena v pikapolonico.

Pia Zupan 4. b

PEHTINA ZGODBA

V vasi je živel stara gospa, po imenu Pehta. Imela je kočo, prijatelje in zdravila. Vsak, ki je bil bolan, ga je Pehta s svojimi naravnimi zdravili pozdravila. Zaslužila je veliko denarja in vsi so ji bili hvaležni.

Nekega dne je enega otroka peljala k sebi domov, da bi ga pozdravila. Otroka dolgo ni bilo domov. Mamo je že zelo skrbelo. Ko je Pehta prišla z otrokom domov, jo je mama obtožila, da krade otroke. Vsi so to izvedeli, zato so Pehto izgnali. Vsa žalostna je šla na planino. Ni imela več prijateljev in denarja. Postala je zlobna, ker so jo po krivem obtožili. Slišala je za deklico Mojco, ki je zaradi bolezni oslepela. Vedela je, da ji lahko pomaga. Ko je bila Mojca na travniku, je prišla Pehta in jo odpeljala k sebi domov. Mojce dolgo ni bilo domov, zato sta jo Kekec in Rožle šla iskat. Ko sta prišla do Pehtine kočice, se je Rožle tako ustrašil, da je zbežal nazaj. Kekec je slišal Mojčino petje in šel dol. Pehte ni bilo, ker je šla nabirat zdravilne rastline. Vrata so bila zaklenjena. Ni mogel notri, zato je šel skozi streho. Razbila sta vrata in zbežala. Rožle je prišel nazaj in srečal Pehto. Pehta je šla v kočico in ugotovila, da Mojce ni več. Nesramno je vprašala Rožleta, kje je Mojca. Rožle se je ustrašil in hitro zbežal.

Pehta je spet ostala brez prijateljev.

Nejc Šuštaršič Kalin, 4. a

V spominu je tvoj obraz

V spominu je tvoj obraz,
resničen in božansko lep in mlad.
Trenutek, ko sem vzljudil ta zaklad,
lepote čudežni prikaz,

in mojega nemira nov dokaz
poskušal sem izbrati takrat
zaman, ko skozi najino pomlad
je veter severni prinesel mraz.

Dokaz, da sem te ljubil tiste dni,
je pesem te, srce, ki hrepeni,
in ure, ko sem v mislih bil s teboj.

Izgubil zdaj sem upanja napoj,
izgubil mir, pokoj, a tvoj obraz čarobno
sije mi v prihodnji čas.

Jan Jurca, 4. a

SMRT

Prihaja nepovabljena,
neskončna mračna senca,
priklanja se molče.

Kot tujko jo prejemam,
ne maram jo spoznati,
ne maram njenega objema.
Opičji pogled z močjo čarovnice
me stresa, peha telo v dreget.

Temen, zgaran
je njen obraz,
do kosti obran ...

Ponuja mi roko in vljudno vabi,
a jaz spoštljivo jo odklanjam:
»Naj kar gredo,
naj kar gredo gospa.

Rok plačila mojega dolga
je dolgoročno odložen«.
Zdaj čaka me v predvorju
podobna netopirju, prilepljena na
strop,
brez mojega srca, vsa mrka,
s kazalcem ure se igra.

Jana Jurca, 4. a

MOJA SOBA

MOJA SOBA JE MAJHNA.

STENE SO BELE. NA STENAH SO
OBEŠENE SLIKE. V SOBI IMAM
TUDI URO. V SOBI IMAM ENO
VELIKO OMARO, ENO OMARO S
ŠTIRIMI PREDALI IN POLICE S
KNJIGAMI. V VELIKI OMARI SO
OBLAČILA. V PREDALIH SO IGRAČE.
OMARE IN POLICE SO MODRE
IN RDEČE BARVE. V SOBI STA DVE
POSTELJI. MOJA JE MODRA, BRATOVA
PA RDEČA. ZRAVEN POSTELJE
IMAM PISALNO MIZO. POD
MIZO IMAM ŠOLSKO TORBO. V
SOBI IMAM ŠE OKNA IN RADIA-
TOR. PO TLEH IMAM TEPIH. NA
TEPIHU IMAM IGRAČE.

MOJA SOBA JE LEPA.

JAKA KORPAR, 3. B

Zakaj blondinka skoči iz letala
v zraku?

Ker na vratih piše: HITRO
IZSTOPI; GOR PRIDEJO DRUGI
POTNIKI.

ANA ĐUKIĆ (OPIS IN OZNAKA OSEBE)

Ana se je rodila 7. 7. 2004. Stara je 14 let in hodi v 9. razred Osnovne šole Franceta Bevka. Ima eno sestro Vesno in dva brata Luko in Nikolo. Njena starša sta ločena, zato en teden prespi pri očiju in en teden pri mami. Njen oče je po poklicu vodja trženja, mami pa profesorica na univerzi. Ana je visoka okoli 184 cm in teža 65 kilogramov. Je vitke postave z dolgimi rjavimi lasmi in ima velike rjave oči. Vsi ji pravimo, da ima zelo lep nasmeh in dolg nos.

Ana zelo rada obleče nekaj udobnega, kot so pajkice in običajna majica. Velikokrat nosi tudi kavbojke in majice z dolgimi rokavi. Pozimi pa rada obleče pullover in trenirko. Največkrat si oblačila kupuje v Zari, New Yorkerju in Bershki. Ko gre v šolo, si obuje superge ali adidaske, ko gre na kakšen rojstni dan, pa si obuje balerinke.

Obožuje testenine na sto načinov, ki jih pripravi njena babica. Tudi ko so v šoli testenine jih z veseljem poje. Ne mara pa kakšne zelenjavne juhe ali obare. Njena najljubša jed so špageti po milansko, ki so tudi v šoli zelo dobri. Ana je v šoli zelo dobra učenka ima lepe in dobre ocene. Včasih pride kakšen dan, ko se ji nič ne da in se tudi pri pouku opazi.

Njeni najljubši predmeti so zgodovina, matematika in geografija. Ne mara pa biologije in angleščine, saj je to očitno ne zanima.

V prostem času rada igra odbojko, klepeta s prijateljicami in posluša glasbo. Odbojka je njena ljubezen, trenira v klubu Vital, kjer je spoznala veliko novih prijateljic. V šoli nam cele dneve govori in nas uči, kako pravilno igrati odbojko.

Ana je zelo dobra prijateljica in rada pomaga. Včasih se kdaj skregamo, ampak se potem pogovorimo in rešimo vse probleme skupaj. Ano poznam že od vrtca, v vrtcu se nisva nikoli pogovarjali in družili, zdaj pa sva zelo dobri prijateljici. Ana je po srcu zelo dobrosrčna oseba, vedno pomaga in razume, kakšne probleme imamo. V šolo pride vedno nasmejana in polna energije. Včasih je kdaj zaspana ali pa slabe volje in takrat je bolje, da jo pustimo pri miru. Ano imam zelo rada in vedno jo bom imela.

Maša Rovšek Tašner, 9. b

HRČEK

Hrčki so glodavci. Odrasel zlati hrček zraste od 15 do 20 cm. Tehta 100-150 g. Hrček živi 2 leti. Zelo so primerni za hišnega ljubljence. Potrebujemo zelo malo prostora in zanje je enostavno skrbeti. Če se hrček prestraši, te lahko ugrizne. So nočne živali. Večino dneva prespijo, zvečer pa pride iz svojega skrivališča. Hrček mi je zelo všeč, ker je zelo majhen in ljubeč.

NEŽA MIHELIČ 3. B

GAJIN SVET IN MOJ DIGITALNI SVET

V četrtek, 6. 9. 2018 smo si s šolo odšli ogledat film Gajin svet.

Film mi je bil všeč zaradi njegovega globokega pomena o spletnih nevarnostih.

Glavne književne osebe v filmu so: Gaja, Gajina starejša sestra Teja, Gajin oče Peter in Gajina mama Nina.

Odnosi v družinah so zelo zapleteni. V filmu sta se Peter in Nina prepirala, koliko časa on posveča družini, zato je tudi prišlo do ločitve. Gaja in Teja sta si bili, kot večina najstnic, ves čas v laseh.

Gaja je po odhodu mame prevzela njeno mesto in naučila očeta, česar prej ni znal, npr. kuhanje.

Najbolj mi je bila všeč Gaja, saj je, čeprav je bila skregana s sestro, potrudila, da bi jo rešila pred spletnimi nevarnostmi. Gaja je pametna, zabavna in zanimiva oseba.

Spletne nevarnosti so lahko žaljivke preko aplikacij ali spleta, izsiljevanje s slikami ...

Največ spletnih nevarnosti je na družabnih omrežjih. Družabna omrežja so razne aplikacije, po katerih se ljudje pogovarjajo, si pošiljajo slike itd.

Najbolj znane med mladimi so Snapchat, Instagram, Viber...

Jaz ne uporabljam nobenih družabnih omrežij, saj ne uporabljam telefona, ker mi ni všeč, da ti telefon zapiska vsako minuto zaradi nekih slik ali sporočila, ki ni pomembno.

Mojca Ivanovič Kopecky, 7. a

Živa Višnjei:

Žabe želja

Želim. Želiš. Želi.

Vsi samo želimo.

Želimo, a ne dobimo.

Polni smo želja.

Vse naše želje uslišijo
žabice tamkajšnjih voda.

Lahno poskočijo,

z lahkoto preslišijo.

Se hitro hitro namočijo

v mlakuži želja,

nato urno ven skočijo.

Barva želja je tako pisana,

da žabe zaslepi

že samo, če pomislijo

na vse te ljudi.

Le koliko jih preždi na klopi in razmišlja?

Le koliko jih prebedi noči in si jih zamišlja?

Le koliko jih sanjari in si domišlja?

Vendar samo žabe vedo.

Mogoče pa kdaj ti kakšno izpolnijo.

RAZISKOVALEC

Kdor raziskuje, v neznano potuje,
išče stvari neodkrite in skrite.
neznano ga vabi in želja ga grabi,
prvi spoznati in to opisati.

morda zdravilo novo odkriti?
Elemente neznane skupaj spojiti.
Na nove planete odpotovati
in galaksije nove poiskati.

Iskati, se učiti, na novo odkriti
in potlej o najdenem tudi dvomiti.
Kot slavni so tesla, Pasteur in Curie
odkrivali nove in nove stvari.

Kdor raziskuje v neznano potuje,
da najde stvari neodkrite in skrite.
A ko jih odkrije, skrivnosti odvije,
napredek nastane, ki vedno ostane.

Mark Lunder, 7. a

Opis živali: Slon

Slon ima ogromno sivo telo in močne noge, ki so videti kot stebri. Namesto kratkega nosu, kot ga imamo mi, ga krasi dolg rilec. Poleg tega so zanj značilna velika plahutajoča ušesa. Večina slonov ima tudi okle. Obstajajo tri vrste ali trije tipi slonov: afriški savanski, afriški gozdni in azijski slon. Afriški savanski slon je največji. Ima velika ušesa in velike okle. Uhlji azijskega slona so manjši in njegova koža je manj nagubana. Sloni z okli kopljejo hrano in podirajo drevesa, z rilcem pa počnejo mnogo stvari: vohajo, trobijo, kadar so vznemirjeni, presenečeni ali kadar nameravajo napasti.

Slona sem opisala zato, ker je moja najljubša žival.

Maša Bele, 3. b

Moje igrače

Moje ime je Patricija Zor.

Doma imam veliko igrač, a le ena je prav posebna, in to je moja medvedka Lili. Dobil sem jo v dar, ko sem se rodila. Je svetle rjave in bele barve. Oblečena je v roza pajacek, na katerem je bela marjetica. Ta medvedka je bila moja ninica in je bila z menoj kamor sem šla. Bila je moja prijateljica, ko sem bila žalostna in me je potolažila in nasmejala. Še vedno jo z veseljem vzamem v roke in se z njo stisnem.

Nekoč jo bom dala svojim otrokom.

Patricija Zor

PETARDE

*Človek se vpraša,
kdaj je šlo tako
po zlu?
Spametuj se,
ne meči petard!*

*Zakaj bi jih metal?
Škodujejo ti,
naravi, okolju,
živalim, pa
ne samo tebi,
si pomislil na
druge?!!!*

Vanja Kuntarič Žibert, 4. a

Nogomet

Predstavil vam bom nogomet, saj je to moj najljubši šport in ga igram že od malega.

Ko sem bil star okoli tri leta, sem bil velikokrat pri dedku in babici. Vsakič, ko je bilo lepo vreme, sva z dedkom odšla na igrišče in igrala nogomet. Tudi z očijem sem ga velikokrat igral. Mami in oči velikokrat gledata nogometne tekme po televiziji, zato jih od majhnega gledam tudi jaz. Ker imam nogomet zelo rad, sem se pri sedmih letih odločil, da ga bom začel trenirati. Sedaj ga treniram že tri leta. Treningov se veselim, še rajši pa hodim na tekme.

Za nogomet potrebujemo tudi posebno opremo, ki je odvisna od igralne površine, na kateri treniramo. Za igranje v telovadnici na parketu uporabljamo običajne superge, uporabljamo pa tudi kopačke za umetno travo in kopačke za pravo travo. K opremi spadajo še ščitniki, štukce - to so nogavice, visoke čez kolena, žoga in klubska oblačila. V nogometu lahko igramo na več različnih pozicijah: to so golman, desno zadaj, levo zadaj, zadnji igralec, sredina, levo napad, desno napad in špica. Ko bom velik, bi bil najrajši sredinski igralec ali vezist.

Jaz bom še kar naprej pridno treniral nogomet, saj bi nekoč rad igral v katerem od zelo znanih klubov.

Luka Ham, 4. a

SRNA

Srna je gozdna žival. Srne so pogoste in jih pogosto lahko vidimo na travnikih in poljih, ob gozdovih v večernem času. Otroci so navdušeni nad mladiči, ki jim rečemo bambi. Srna zraste do 1,3 m v dolžino in tehta do 30 kg. Ima tanek vrat, na katerem je kratka in topa glava. Ima velike oči z dolgimi trepalnicami. Noge so vitke in visoke. Parčki so ozki in koničasti. Barva dlak se spreminja preko leta. Poleti je temno rjavo rdeča, pozimi pa rjavo siva. Mladiči imajo belkaste ali rumenkaste pege. Srne živijo posamično, v parih ali materni družini. Aktivne so predvsem v mraku, ko se pasejo. Preko dneva se zadržujejo na mirnem in zakritem kraju. Zelo dobro slišijo. So dobri tekači, skakači in plavalci. Hranijo se z gobami, zelišči, travo, plodovi. Parijo se julija in avgusta ali pa novembra in decembra. Prava nosečnost traja okoli pol leta. Mladiči se skotijo maja in junija. Srne sodijo med divjad.

Izabela Ložar

Razsvetljena ODA - Uporabljay pamet, ne bodi prismoda

V času razsvetljenstva znanost je nastala,
prava moč mišljenja se je oblikovala.
Z racionalizmom razum se je začel,
Crusoe je na otoku leta preživel.

Zaradi akademije
vsak meščan do izobrazbe se privije,
Newton pride do znanstvenega odkritja,
jabolko mu pade sred počitka.
Fahrenheit, Celsius in druge enote
dopolnijo fiziko skoraj do celote.

Razsvetljeni absolutizem je razum,
uporabi svoj glas - imej pogum.
Ne boj se učbenika, ne v šoli spat.
Znanje je vrednota, ki ti pomaga ponosno stat.

Zgodovina, veda
res ni beda,
super zgleda,
ko je sreda.
Dečki repamo stoječki, vedečki,
da brez akademije
prišli ne bi do tehnologije, izobrazbe,
TV-ja iz plazme
pa fizike,
Newtona in stiske,
ko pri testu ne vemo,
kaj je gravitacija
in kaj je učno nebesna motivacija.

Razsvetljeni absolutizem je razum,
uporabi svoj glas - imej pogum.
Ne boj se učbenika, ne v šoli spat.
Znanje je vrednota, ki ti pomaga ponosno stat.

Ime mi je John Lock, sem filozof,
Rad bi vam povedal da obožujem krof.
Moj razum je kot izum,
ki vsakemu človeku pokaže pogum.
Svoboda sem jaz.
Svoboda si ti.
Svoboda je razum,
ki v tebi živi.

Enciklopedija ni lih jaka stvar.
Filozof jo piše ne sam, da dobi dnar.
Lastno pamet uporablja,
z njo pa leksikon ustvarja,
s tem nastal je tud refren, ki še zadnjič gre h
ljudem.

Razsvetljeni absolutizem je razum,
uporabi svoj glas - imej pogum.
Ne boj se učbenika, ne v šoli spat.
Znanje je vrednota, ki ti pomaga ponosno stat.

Avtorji: 8. b (pesem je nastala pod mentorstvom učitelja Stojana Milenkovića med uro zgodovine.)

Ob rapu si pomagaj z Rap Beat - https://www.youtube.com/watch?v=MqkLVJf_ru4

Moja najljubša igrača

Moja najljubša igrača je lego robot Vernie.

Dobil sem ga za novo leto, da bi se naučil programirati. Upravljam ga preko tablice, tako da sestavljam kvadratke z različnimi gibi, ki pomenijo različne dogodke. Lahko programiram smer gibanja, premik glave, rok in obrvi. Lahko programiram tudi njegovo reakcijo ob zaznavi določene barve, zvoka in premika. Robot zna igrati golf. Tudi boksati zna. Pogovarja se v angleščini. Z njim se lahko igraš na različne načine. Še vedno se učim, kako ga uporabljati.

Poleg robota lahko sestavim še mačko, kitaro, bagra in tekoči trak.

Robert Čopić, 4. a

MOJA SOBA

Moja soba je pravokotne oblike. Velika je 16 kvadratov. Nahaja se na severni strani, na drugem nastropju. Stene so rumene barve, strop je modre barve in z belimi oblaki. Tla so prekrita s parketom. Nasproti od vrat je okno. Pod oknom se nahaja radiator. Na levi steni je rumena omara. Na desni steni pisarniška miza in stol. Na desni strani je tudi moja postelja v obliki avtomobila in svetilka v obliki zemlje.

Deren Zenelov

Moja soba

Moja soba je kvadratne oblike. Stene so bele barve, strop je vijolične barve. Soba ima eno okno. Pod oknom je pisalna miza in stol. Na desni strani je postelja. Na postelji so igrače. Zraven postelje je omara. Omara je rdeče in črne barve. Leve stene se držijo vrata. Na sredini sobe je vijolična sedalna vreča. Luč je na sredini stropa. Tla so prekrita s parketom.

Izabela Ložar

MOJE IGRAČE

Doma imam veliko igrač.

Najraje imam kužka iz pliša. Ime mu je Piki. Dobila sem ga 23. 2. 2009. Takrat sem bila stara dva dneva. Rada se igram tudi z lego kockami. Iz njih sem sestavila kočo, zmaja, gugalnico in frizerski salon. Ne vem, ali je origami igrača, ampak zelo rada izdelujem stvari iz origami papirja. S Tiano sem ga začela delati v drugem razredu. Doma imam dve škatli izdelkov. Naredila sem že veliko vrtnic, tulipanov, zvezdic, rib in vetrnic.

Moje igrače mi veliko pomenijo.

Maruša Požgaj, 4. b

MOJE IGRAČE

Imam zelo veliko lego kock. Ampak ne igram se veliko z lego kockami, odkar sem za božič dobil novo igračo. Kar naprej se igram z njo. Vsebuje avto, ki je kot transformer na nek način in ima diske za transformacijo, spremembo.

To igračo, ki jo opisujem, imajo številni prijatelji. A žal se mi je pokvarila. Mislim, da se bom zdaj več igral z lego kockami. A zakaj bi se igral samo z lego kockami, če imam svojo sestrico. A vrnimo se zdaj k temi. Včasih se igramo tudi monopoly.

No, jaz imam zelo veliko igrač. Imam monopoly, activity ... No, upam, da vam je bil spis všeč in adijo.

Vanja Kuntarič Žibert, 4. a

URŠKA V DANAŠNJEM SVETU

Urška je obiskovala 9. b razred Osnovne šole Franceta Bevka v Ljubljani. Veljalo je, da je najlepša in najbolj priljubljena punca na šoli. Pa ne samo v šoli, temveč tudi v vsej Ljubljani. Bila je vzvišena in naduta kot napihnjena žaba. Kljub temu so skoraj vsi fantje, tako mlajši kot tudi starejši, gledali za njo. Okoli prsta je vrtela tudi vse učitelje. V šoli ni bila najbolj uspešna, vendar so ji vsi pridni učenjaki pomagali po svojih najboljših močeh, da bi dosegla čim boljše ocene. Zelo priljubljena je bila na instagramu in prav vsi so želeli biti njeni prijatelji. Številne punce so bile nanjo zelo ljubosumne, ker je bila tako lepa in popularna. Vse to je bilo popolnoma normalno in običajno do nekega dne.

Tisti neki dan je bil dan valete. Za Urško noben fant ni bil dovolj dober, da bi lahko plesal z njo, razen Jana, ki pa si ni želel plesati z Urško. Zelo veliko fantov je Urško vprašalo za valetu, vendar je skoraj vsem rekla ne. Jan je bil verjetno edini fant na šoli, ki si ni želel plesati z Urško, saj je imel punco, po imenu Ana. Urška je bila zelo ljubosumna na Ano, ker je bil Jan edini fant, ki ga ni mogla dobiti. Tako je Urška morala plesati z Markom, ki pa je bil drugi najpopularnejši fant na šoli, takoj za Janom. Janu je šla Urška zelo na živce, saj je ugotovil, da ni prav nič posebnega in da fante samo vrti okrog prsta, kot se mačka vrti okrog vrele kaše. Urške ni mogel več prenašati, zato je sklenil prebrisani načrt, ki je bil zelo, zelo drzen.

Valeta se je pričela in Jan je vprašal Urško, če bi plesala z njim. Urška je bila zelo presenečena in je z velikim navdušenjem privolila. Kar dolgo sta plesala na živahne pa tudi umirjene pesmi. Nakar je Jan prosil Urško, da odideta malo na sveži zrak, saj je bilo v dvorani vroče kot v vrelem kotlu. Ko pa je Urška stopila ven, ji je nekdo povlekel črno vrečo čez glavo. Na smrt se je prestrašila.

Čez nekaj časa je Marka začelo skrbeti, kje je Urška. Bilo je, kot da se je vdrla v tla.

Urška pa se je zbudila v nekem majavem kombiju in ni imela pojma, kje se nahaja. Sledile so grožnje in ostre besede na majhnem televizorčku o tem, kako je naduta, kruta do ostalih ljudi, o tem, da misli, da so drugi manj pomembni in slabši ljudje od nje in podobno. Urška se je še močneje prestrašila in bi se res najraje kar vdrla v zemljo. Po še nekaj grožnjah se je Urška začela zavedati, da so vse te ostre besede morda resnične in da sploh ni tako dober človek, kot je mislila, da je. Čez nekaj ur so Urško izpustili, ona ni vedela, zakaj, vendar je v trenutku zbežala. Tekla je hitro, kot so jo nesle noge. Usedla se je na prvi vlak, ki je pripeljal mimo. Globoko je dihala, vrtelo se ji je v glavi in bilo ji je slabo. Sprejela je pomembno odločitev. Odločitev, da ne bo več taka, kot je bila.

Od takrat naprej se je svet na Osnovni šoli Franceta Bevka spremenil. Učenci in učenke so se bolj sprostili, saj se niso več obremenjevali, kaj jim bo rekla Urška. Niso se več primerjali z Urško. Fantje so ugotovili, da so na šoli tudi ostale punce, lepe, prijazne in inteligentne in se je bilo z njimi veliko zabavneje družiti kot z Urško. Nikoli pa niso ugotovili, kaj se je z Urško na valetu pravzaprav zgodilo. Kaj šele, da bi kdo malo, čisto malo posumil, da je imel Jan prste vmes.

NEJA RASPET, 8. a

MOJ OPIS

Ta spis mi je težko napisati, ker ne vem, kako naj opišem samo sebe. Zato bom napisala vse, kar mi pade na pamet.

Imam rjave oči in svetlo rjave lase. Visoka sem 135 cm, številko čevljev imam 36. Sem vesele in nasmejane narave, zato imam rada veliko prijateljev. Obožujem družabne igre. Rada spremljam razne športe, saj sem tudi sama športnica. Plavanje treniram že štiri leta. Letos grem spet na državno prvenstvo, ki bo v Mariboru, devetega in desetega februarja, saj sem dosegla norme v sedmih disciplinah. Prvič sem splavala pri treh letih. Zjutraj, preden grem v šolo, si sama naredim frizuro. Zelo, zelo rada jem zelenjavo, sadje pa malo manj. Rada govorim, še posebej po telefonu.

Verjetno bi lahko napisala še kakšno svojo lastnost, vendar sem naštel vse najpomembnejše.

Katja Marolt, 4. b

POKEMON MONOPOLI

Igro pokemon monopoli sem dobil za rojstni dan.

Nekaj denarja sem dal jaz, malo pa mami. Tega monopoliya nismo še nikoli igrali do konca. Igrali smo ga po štiri ali pet dni po dve uri in ga nismo dokončali. Je za dva do šest igralcev. Denarja je v igri zelo veliko. Moraš veliko razmišljati, saj denarja ne dobiš lahko in kasneje plačuješ zelo veliko. Igral sem ga z družino, prijatelji in sorodniki. Preden smo ga začeli igrati, smo porabili dva dni zaradi navodil, saj so v angleščini.

Ta igra mi je zelo všeč, saj je drugačna in je v angleščini.

Jure Hodak, 4. b

PIKMI POPS

Za Dedka Mraza sem dobila Pikmi Pops, veliko liziko presenečenja, v kateri so bile različne, majhne, dišeče igračke.

V njej je bila majhna, roza puhasta ovčka, ki diši po karamelnem jabolku in jo lahko uporabim kot obesek ter še en obesek, ki izgleda kot roza gepard in prav tako diši po karamelnem jabolku.

Najbolj mi je všeč modri obesek, ki izgleda kot modra kozica in jo bom obesila na ključke. Nalepke, ki so bile v kompletu, bom nalepila v album, na koncu pa je bila še majhna, modra figurica mačke.

Darilo mi je bilo zelo všeč, saj nisem pričakovala, da bom v njem dobila toliko različnih stvari.

Zakaj blondinka pusti odprta vrata na WC?

Ker se boji, da je ne bi gledali skozi ključavnico.

Taja Avšič

Zakaj blondinka nosi svoja oblačila v policijski avto?

Ker na njem piše: POL ICE!

V podaljšanem bivanju pri učiteljici Metki Spasić pa ustvarjamo in se imamo lepo!

PREDAVANJE O ZDRAVI PREHRANI

Na šoli smo pred kratkim imeli predavanje o zdravem načinu prehranjevanja. Predavali so nam učenci 7., 8. in 9. razreda. Predavali so nam o količinah sladkorja v raznih izdelkih ter o slabih posledicah uživanja takšne hrane. Govorili so tudi o boleznih, ki so povezane s prehrano, kot so bulimija, anoreksija in sladkorna bolezen. Predstavili so nam, kako pomembno je spoštovati hrano, da je pomebno, da uživamo biološko pridelano hrano itd.

Njihovo predavanje je bilo zelo poučno, zanimivo in zabavno, zato se jim iskreno zahvaljujemo. Zahvaljujemo pa se tudi učiteljici Fikreti Marković, ki jih je usmerjala in je vodila projekt. **Ožbej Stanko, 7. a**

Kokakola ima 14 kock sladkorčka, dragi moji otroci!

Ej ti, blondi, v tretji klopi! Povej, kaj je to prehranska piramida!

S hrano je potrebno ravnati kulturno. Odlomi košček in ga pojej, če ne moreš, ga ponudi sošolcu.

PREDAVANJE O KULTURI PREHRANJEVANJA IN PREHRANSKIH NAVADAH - MOJE MNENJE IN VTISI O PREDAVANJU

Moje mnenje o predavanju je odlično. Učenci, med katerimi je bila tudi moja sošolka Lina, so me tako navdušili, da bi tudi sama rada sodelovala pri kakšnem podobnem predavanju. Imam že idejo.

Glede hrane in prehranjevanja moram priznati, da tudi jaz pogosto nisem vzela solate, juhe ali drugih dodatkov. Še posebno zanimivo mi je bilo, ko so nam povedali in pokazali, koliko kock sladkorja je v hrani in različnih pijačah. Predavatelji so nas prosili, naj se ne igramo s hrano, ker tako pokažemo spoštovanje do hrane, saj na svetu še vedno ni dovolj hrane za vse. Sedaj želim tudi sama širiti to naprej, saj me prizadevne, da na svetu strada še veliko ljudi. Vse prosim, da si vzamejo trenutek časa in se zazrejo v podobe in oči stradajočih na slikah ali različnih posnetkih, saj se te to res dotakne. Tako kot se je dotaknilo tudi mene, k temu je pripomoglo tudi predavanje naših učencev.

Zoja Planinc, 5. a

ZAKAJ DA BLONDINKA SLADKOR POD ODEJO? DA SLADKO SPI!

ZGODOVINA POLETOV V VESOLJE

Napisala: Inja Udovč, 8. b

Zgodovina poletov v vesolje se prične šele približno 60 let po koncu 19. stoletja, saj tehnologija tega prej ni dovoljevala.

Začelo se je z rusko izstrelitvijo satelita Sputnika 1, ki je bil tudi prvi Zemljin umetni satelit. Sputnik 1 je bil izstreljen 4. oktobra 1957. Ob novici o izstrelitvi pa sta v Ameriki zavladala strah in panika, ki pa sta logičen odgovor na takratno stanje v politiki (hladna vojna med ZDA in Sovjetsko zvezo). Kar pa je pozneje izzvalo vesoljsko tekmo.

Rusi pa si po izstrelitvi Sputnika 1 niso privoščili počitka, saj so le nekaj mesecev pozneje izstrelili (3. februarja 1958) Sputnik 2 s psičko Lajko na krovu. Lajka pa je tekom poleta poginila (verjetno zaradi napake v ogrevanju plovila), čeprav je dolgo veljalo mnenje, da naj bi preživila 6 dni (nimam pojma, kako), je bilo pozneje dokazano, da je poginila že po nekaj urah.

Prvi človek, ki je poletel v vesolje, je bil ruski kozmonavt Jurij Aleksejevič Gagarin (1934-1968). V vesolje je poletel 12. aprila 1961 z raketo Vostok 1.

Rusi so spravili prvega človeka v vesolje, a Američani so v Armstrongovem drugem poletu (z njim kot pove-ljnikom) prispeli na Luno, ob tem pa so bile izrečene slavne besede: Majhen korak za človeka, a velik skok za člo-veštvo.

A kot pri vseh velikih stvareh se ni nič zgodilo čez noč ali brez žrtev. Ena najbolj znanih nesreč je še do današnjega dne ne povsem pojasnjena, tragedija Apolla 1, ki se je zgodila 27. januarja 1967 med vadbeno nalogo. Kapsula je zagorela, v njej pa so zaradi hitre širitve ognja umrli vsi trije astronauti (le-ta je bila namreč napolnjena s čistim kisikom). Za požar pa naj bi bilo odgovorno večje število konstrukcijskih napak, na katere je posadka opozar-jala že prej. Še ena znana nesreča pa ja nesreča plovila Explorer 1.

Dve drugi nesreči, vredni omembe, pa sta bili nesreči raketoplana Challenger (slovensko: Izzivalec) in sre-ča v nesreči Apolla 13.

Raketoplan Challenger je bil izstreljen 28. januarja 1986 na Floridi. 73 sekund po vzletu pa je zaradi iz-tekanja vodika glavni rezervoar eksplodiral, v nesreči pa je umrlo vseh 7 članov posadke, tudi Christe McAuliffe, izbrana z programom Učitelj v vesolju.

Druga pa je Apollo 13, ki kljub veselemu epilogu ni izpolnila ciljev zaradi eksplozije, ki je povročila iztekanje kisika, kar je posadko prisililo v premik v komandni modul.

To sta bili le dve od naštetih nesreč, a nobeno veliko odkritje ni brez žrtvovanja v imenu znanosti.

Viri: Wikipedija(Sputnik 1/Gagrin/Vostok/armstrong/Apollo1,11,13, Lajka)

UMETNOST SPANCA

Vse je veselo, ptički pojejo,
rožice cvetijo, zvonovi zvonijo,
medtem ko jaz
spim kot polh.

Vsi hitijo,
stran bežijo,
ker jaz smrčim,
vse budim.

Učitelji težijo mi,
da v šoli se pač ne spi,
problemov je preveč,
spanec noče preč.

Kmalu se zbudim,
na morje odhitim,
da tam lahko spet
veselo zaspim.

Za prvi september
se končno zbudim,
v šolo grem
in nazaj zaspim.

Še malo počakam,
še malo pa bo,
še malo pa šoli bom dal
še zadnji pozdrav v slovo.

Tobi, Gaja, Ariela, 9. a

MARVEL STUDIOS

Kot že veste, so Marvel filmi eni izmed najbolj znanih filmov na svetu.

Vse se je začelo s Stan Leeom in Steve Ditkom. Onadva sta pisala stripe in ustvarjala super heroje. Njuno delo je postalo svetovno znano. Prvi Marvel film je bil Howard the Duck leta 1986. Na žalost je Stan Lee umrl novembra, Steve Ditko pa junija 2018.

Marvel Studios je leta 2008 naredil svoj prvi film Iron Man. Lani je Marvel Studios naredil enega izmed najbolj tragičnih filmov Avengers Infinity War, film je bil prava uspešnica s skoraj 3 milijone dolarjev zaslužka. Če ga niste še pogledali, preberite naslednji odstavek. Umrl so: Loki, Gamora, Vision, Bucky, Black Panther, Groot, Drax, Mantis, Star-Lord, Falcon, Skarlet Witch, Doctor Strange, Spider-Man, Shuri, Nick Fury, Maria Hill in polovica vseh živih človeških bitij v vesolju.

Zdaj je v kinu Avengers Endgame, zato si ga oglejte. Film govori o preostalih super herojih, ki se bodo maščevali za polovico mrtvih, ki jih je ubil Thanos.

Upam, da sem vas navdušil z Marvelom.

Tilen Topolšek, 7.a

Vsi so se jima umikali. Kmalu sta bila na plesišču le onadva. Kot bi mignil, se je ples končal.

Mladeniču je bila Urška všeč, zato jo povabi na vožnjo z njegovim čolnom. Tako sta odšla na razburkano vodo in v prelepem svitu za obzorjem izginila.

Od tedaj Urške zale videl nobeden ni več.

Klara Vranović, 8. a

URŠKA V DANAŠNJEM SVETU

Zadnji šolska ura je. V razredu je ogromno hrupa. Učitelj stalno nekaj govori in poskuša umiriti učence, ki pa se zanj sploh ne zmenijo. Nihče ga ne posluša. Učenci so preveč nestrpni in navdušeni, saj imajo jutri začetek počitnic. Vsi se pogovarjajo, kam bodo odšli. Le ena oseba je tiho in ji ni do pogovora. Dekle gleda skozi okno in je zatopljena v svoje misli. Zelo lepa je, ima svetlo zlate lase in njeni kodri se neurejeno spuščajo do sredine njenega hrbta. Njene oči so smaragdne in takoj pritegnejo pozornost - ime ji je Urška.

Dekle razmišlja o večeru, ki bo napočil. Namerala je namreč oditi na ples v maskah. Razmišlja o tem, kako se mora urediti in kdaj se začne ples. Zelo je živčna, saj še nikoli ni bila na plesu. Želi oditi domov, sošolci in sošolke jo sploh ne zanimajo, čeprav ve, da jih ne bo videla celo poletje.

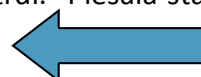
Končno zazvoni, Urška vzame svojo torbo in odhiti domov. Doma se v stanovanju uredi in preobleče. Obleče preprosto obleko olivno zelene barve, ki poudari njene že tako izrazite smaragdne oči. Nato se malo naliči, da poudari svojo lepoto. Lase spusti, da ji prosto padajo po hrbtu. Obraz ji krasi zlata maska s prelepim čipkastim robom. Ko se pogleda v ogledalo, vidi pravo lepoto, ki bo zasenčila druga dekleta.

In res. Ko je prikorakala na plesišče, so vsa ostala dekleta izgubila svoj čar. Urška je bila kakor najsvetlejša zvezda, kakor zvezda danica. Dekleta so postala ljubosumna, saj so se njihovi plesalci obračali k njej. Vendar dekleta z nikomer ni plesala. Čakala je na svojega princa.

Večer se je že počasi prevesil v temno noč. Urška še vedno ni z nikomer plesala. Počasi je že skoraj obupala, da bi našla pravega.

Ko ga zagleda. Lepega, visokega mladeniča z vražje črnimi lasmi. Obraz mu je pokrivala črna maska in pod masko so se skrivale temno modre oči.

Mladenič vidi, da ga opazuje, zato odide k njej in jo vpraša, če bi zaplesala. Urška, ki je na to čakala cel večer, mu pritrdi. Plesala sta, kot ju bi nosil vihar.

(nadaljevanje)

JAČNI SENDVIČ (recept)

SESTAVINE:

žemlja ali kajzerica
jajce
ABC sir
sol

PRIPRAVA:

V ponvi segrejemo olje. Razbijemo jajce in ga v posebni posodici premešamo. Umešano jajce vlijemo na vroče olje. Jajce zapečemo in posolimo. Žemljo/kajzerico prerežemo na polovico. Polovico žemlje/kajzerice namažemo z ABC sirom. Na namazano polovico žemlje/kajzerice položimo umešano jajce. Jajce pokrijemo z drugo polovico žemlje/kajzerice.

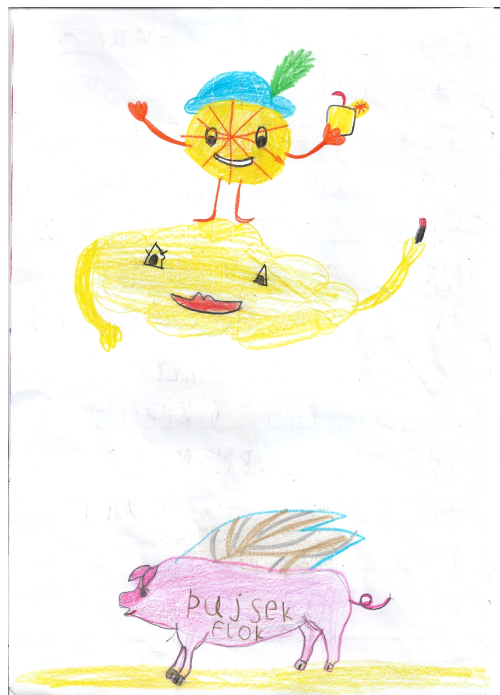
DOBER TEK!

Sebastjan Andolšek, 2. b

Leno Jovanovič Vidmar, 2. b

V deželi prašičkov

Jaz sem bila v deželi prašičkov in tam sem jahala pujske.

Reke očes

Solza steče po bledem licu.
Počasi leze v otožnem klicu.

In ko že na robu je,
vrata v novo luč se ji zapro
in solza izgublja upanje.

Z brega pridrsi še druga.
Za njo se vije potok, dolga struga.

Nato priključi se še ena,
taka dolga kot Soči sestra,
deroča, pojoča, modro zelena!

En potoček, ena reka, ena Soča,
ena počasna, druga hitrejša, tretja deroča.
Tečejo, tečejo, se nič ne ustavijo,
rob lica spregledajo,
z njega k tlom padejo
in si svoje smaragdno življenje napravijo.

Živa Višnjei, 8. a

Ti pujski so kar pogostokrat pukca spustili. Morda zato, ker jejo kar limone. Ko sem bila v deželi pujskov, seveda tam ni bilo samo pujskov. Tam so bile tudi kokoške, ki letijo in imajo mavrična krila, in bil je tudi petelin, ki je imel rep kot pav. Zdelo se mi je kar lepo. Zato sem še malo bila tu, zato ker je bilo tako vznemirljivo, ker je bil tam grad pujskov. Noter je bil kralj vseh pujskov. Ta kralj je imel piko na nosu, bil je plešast in zelo je oboževal čokoladne tortice. Malo kasneje se je stemnilo in

ker ni bilo časa, da se vrnem domov, sem prespala kar v gradu. Tam so bile zelo prijetne spalnice.

Tako sem jaz preživela v moji pravljici deželi.

Pisateljica

in ilustratorka:

Kaja Malnarič

POGLED NAZAJ, KORAK NAPREJ**Piše: Karla Tomažin, 9. a**

Na Bevka sem se prešolala 20. 11. 2017. Bila sem v osmem razredu. Ne bi rada govorila, zakaj sem se prešolala, in niti, zakaj sem se odločila za to šolo. Samoumevno je, saj je ta šola v okolici. Nikoli pa nisem pomislila, kako dobra šola je to.

Na tej šoli mi je najbolj všeč to, da se vse tako hitro ukrepa. Všeč pa mi je tudi to, da so vsi dobrovoljni, veseli in pripravljeni pomagati. Nimam veliko spominov na dogodke, saj sem tukaj le dobro leto. A zagotavljam, da so vsi spomini dobri. Tukaj imam veliko prijateljev, ki jim lahko zaupam ali pomagam. In mi bo zelo težko oditi. Učitelji so tudi super. Mislim, da mi gredo vsi na živce, ampak globoko v sebi jih imam rada. Hvaležna sem za vse to znanje, podporo in trud, ki so ga vložili v nas. Najstniki se vedno glede česa pritožujemo, ampak vsega si ni treba vzeti k srcu, ker imamo vsakega učitelja ali delavca na šoli radi za vse, kar so za nas naredili. Sama se vpisujem na gimnazijo Euradio in če sem iskrena, me je malo strah, saj bom spet bel prazen papir in bom svojo zgodbo začela še enkrat pisati od začetka. Nimam pričakovanj glede srednje šole, saj mi je že mami rekla: »Ne ustvarjaj si slike, saj bo vse drugače.« To mi je rekla za moj prvi šolski dan na tej šoli in tudi stari.

Moj prvi spomin na tej šoli sega v ponedeljek 20. 11. 2017 ob 7. 40. Takrat se nam je pouk začel ob osmih. Ko sem prišla v šolo, sem najprej odšla k gospe Tjaši Rztresen, ki mi je razkazala šolo in me odpeljala k razredničarki ga. Marković. Najraje pri njej imam še danes, kako se potegne zate, ko vidi, da je kaj narobe. Učiteljica me je odpeljala do razreda za slovenščino. Poklicala je Aleo in rekla punc, naj si daja roki in se predstavi. Bilo je zelo čudno in smešno, bilo je zelo neprijetno. Ko sva se predstavili, sva si dali roki. Učiteljica je zaprosila Aleo, naj mi razkaže šolo. Hodili sva po šoli in Alea mi je govorila, v kateri učilnici je kakšen predmet. Kasneje sva odšli v učilnico slovenščine. Počasi so prihajali še ostali učenci v razred. In to je moj prvi spomin.

Res mi bo težko oditi, ker mi je tako ljubo tukaj. Ta spis mi je odprl oči, da sem se začela zavedati, kako dobra je ta šola, in res mi je žal, da se nisem že prej prešolala in spoznala svojih sošolk in sošolcev prej, še posebej tri določene osebe. Res mi bo težko oditi.

NOGOMET

Nogomet je igra z žogo,
v večini jo igraš z nogo.

Včasih je udariš z glavo
in to je recept za pravo zabavo!

Nogomet se igra tu in drugod,
z eno besedo povsod.

Nogomet igra vsak,
četudi je bedak.

Nogomet igrajo vsi,
zato ga lahko igraš tudi ti.

Nogomet odrešuje vse bolezni,
le če imaš dosti športne ljubezni.

Nekateri ga igrajo le za zabavo,
nekateri pa denar zapravljajo za stavo.

Za nogometne potrebuješ veliko,
le odločnost in oliko.

Nogometa se ne naučiš čez noč.
Ča ga znaš, imaš posebno moč.

Nogomet je poln zagnanosti in
vztrajnosti,
kajti to je šport trajnosti.

Naj Majerič in Maj Štefancič, 7. a

POVEJ MI, KAJ JEŠ IN POVEM TI, KDO SI

1. Kateri obrok v šoli nestrpno pričakuješ?

- a) DOPOLDANSKO MALICO
- b) KOSILO
- c) POPOLDANSKO MALICO
- d) NOBENE

2. Kaj najraje ješ pri dopoldanski malici?

- a) KARKOLI MLEČNEGA
- b) KARKOLI S KRUHOM
- c) KARKOLI S SADJEM
- d) KARKOLI SLADKEGA

3. Kakšna se ti zdi hrana pri dopoldanski malici?

- a) ŽELIM SI, DA BI TAKO IMELI DOMA
- b) ŠE PREŽIVIM
- c) DOBRA
- d) ZANIČ

4. Kaj najraje ješ pri kosilu?

- a) KARKOLI Z ZELENJAVO
- b) VSE
- c) KARKOLI
- d) SLADICE

5. Kakšna se ti zdi hrana pri kosilu?

- a) ŠE PREŽIVIM
- b) ŽELIM SI, DA BI TAKO IMELI DOMA
- c) DOBRA
- d) ZANIČ

6. Kaj najraje ješ pri popoldanski malici?

- a) KARKOLI MLEČNEGA
- b) KARKOLI S SADJEM
- c) VSE
- d) NIČ

7. Si zadovoljen z naborom sadja, ki ga imamo na šoli?

- a) DA
- b) PA JA NO
- c) ITAK, TO MI JE NAJBOLJ VŠEČ
- d) NE

NAJVEČ ODGOVOROV A: V šoli imaš najraje dopoldansko malico, rad ješ sveže sadje in zelenjavo. Uživaš v mleku. Pri nekaterih jedeh si želiš, da bi jih imel doma. Ti si pravi gurman, saj uživaš v vsakem grižljaju, ki ga narediš. Dober tek!

NAJVEČ ODGOVOROV B: Ko zazvoni zvonec za kosilo, kar zdrviš iz razreda. Če bi lahko še hodil po repete, bi bil ti vedno v koloni zanj. Nisi izbirčen in si pravi jedec!

NAJVEČ ODGOVOROV C: V šoli imaš najraje popoldansko malico, ki je največkrat sladka. Si VELIK ljubitelj sadja.

NAJVEČ ODGOVOROV D: V šoli ne maraš hrane. Hrana se ti gabi. Edino, kar ješ, so sladice.

Naredila: Mojca Ivanovič Kopecky, 7. a

SVOBODA

Polna upanja stojim ob zelenem drevesu.
Njegove veje kakor svoboda segajo v nebo.
Brsteči listi kakor odblesk mojih sanj.
Moje oči zrejo v nebo v objemu večnosti.

Kaja Trontelj, 9. a

MEGLENA CESTA

Gosta megla pod zahajajočim soncem
kakor nadstropja nad drevesi.
Pod gozdno cesto potnike skrivnostne
skriva pod soncem.
Drevesa mirno stojijo,
žalosti ne tegobe ne čutijo.
V megli gosti, v polmraku čas se upočasni
na megleni, poltemni cesti v osami pelje skrivnostni
voz.

Sara Osolnik, 9. a

10 ZNAKOV, DA PREVEČ BEREŠ

- Namesto igranja igrice na telefonu bereš.
- V zabaviščni ali vodni park odneseš knjigo.
- Knjigo bereš do polnoči in čez.
- Za rojstni dan si zaželiš knjige.
- Ko greš prespat k prijatelju, s seboj prineseš knjigo.
- Namesto da bi gledal filme, bereš knjige.
- Na morje odneseš »preveč« knjig.
- Mami ti mora zagroziti, da ti bo vzela knjigo, če ne greš ven.
- Imaš bujno domišljijo.
- V šolo prideš zaspan, saj si bral do treh zjutraj.

Napisala: Mojca Ivanovič Kopecky, 7. a

10 ZNAKOV, DA PREMALO BEREŠ

- Za domače branje v 9. razredu si želiš brati Groznega Gašperja.
- Misliš, da je Luka Dončič znani slovenski pisatelj.
- Če misliš, da je Dnevnik nabritega mulca roman.
- Če misliš, da je Harry Potter delo slovenskega pisatelja.
- Če misliš, da je France Bevk napisal Kateki-zem.
- Če učitelju Bojanu trdiš, da so Solzice ljudska pripoved.
- Če misliš, da je Ivan Cankar iz Anglije.
- Če je tvoja najljubša knjiga strip.
- Če ne znaš prebrati jedilnega lista.
- Če nimaš bujne domišljije.

ČUDEŽNI SVINČNIK

Ali imate težave s testi? Ali imate težave z opravljanjem domačih nalog? No, tukaj je vaša rešitev! Predstavljamo vam svinčnik Samopisec.

Uporaba tega svinčnika je zelo enostavna, namreč v prilogi dobite majhne slušalke, ki jih lahko uporabite za upravljanje vašega svinčnika. Kar svinčniku rečeš, to on naredi! Kupite ga lahko za samo izjemno nizkih 19.99€. No, pa poglejmo mnenja naših strank!

MARJETKA, 16 let: Uau! Ta nakup se je zares izplačal, nimam več težav s pisanjem domačih nalog in tudi ocene so se mi drastično izboljšale. Svinčnik samopisec je res zakon!

DARKO, 55 let: Za pisanje elektronskih sporočil sem porabil preveč časa, zato sem si privoščil nakup tega super pisala, ker je pisanje sporočil sedaj mnogo hitreje in lažje. HVALA, svinčnik samopisec.

Ampak to še ni vse! Ob takojšnjem nakupu tega pisala dobite enega gratis. In ne pozabite, če boste kupili to pisalo, se vam bo olajšalo življenje.

Ožbej, Luka R., Leo

KVIZ O RISANKAH

Sestavili: Lara Zadavec, Alina Petrovič in Eva Veljkovič-Hirsch

1. Kako je ime bratcu od pujse Pepe?

- l. Igor č. Jure g. Matic e. Luka

2. Kdo je na sliki?

- r. Alvin, Teodor in Gorazd c. Alvin, Tobias in Simon o. Alvin, Teodor in Simon

3. Kakšne barve so bili Smrkci?

- k. modre z. zelene rdeče

4. Kaj je bil Franček?

- š. riba o. želva u. pes

5. Kakšen je bil Garfield?

- l. debel k. suh m. zelo zadovoljen z življenjem

6. V kaj se Marjetka in Adrian spremenita v risanki Miraculus?

- a. Pikapolona in Črni maček b. Lisica in želva c. Pav in Metulj

7. Kakšne barve so telebajski?

- d. rdeč, rumen, zelen, vijoličen k. rjav, roza, črn, bel

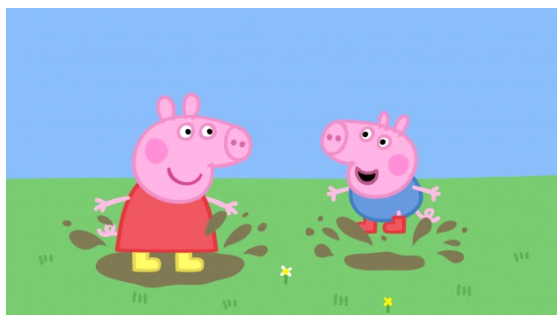
8. Kako se imenuje ninja želva z rdečo masko?

- j. Leonardo s. Daniel a. Raphael

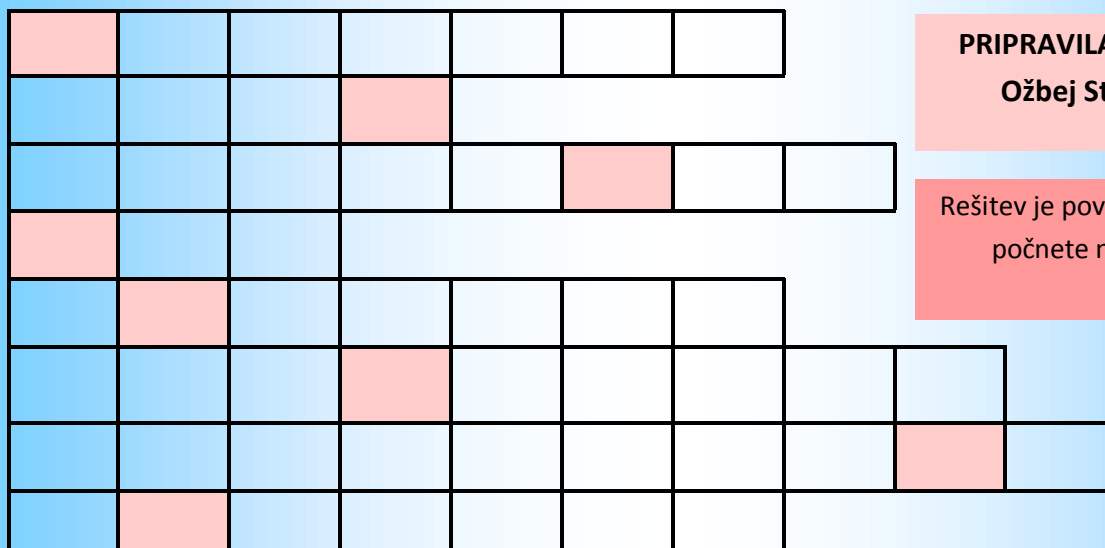

GESLO

--	--	--	--	--	--	--	--

KRIŽANKA

PRIPRAVILA: Leo Jusić in
Ožbej Stanko, 7. a

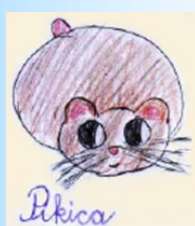
Rešitev je povezana s tem, kar počnete na tej strani!

1. Katera zelenjava ti poboljša vid?
2. Kaj je najhujša kazen, ki jo dobiš v šoli?
3. Katera videoigra je bila v letu 2018 najbolj igrana? Poišči v časopisu.
4. Na kateri atletski stadion se OŠ Franceta Bevka največkrat odpravi?
5. Kateri oranžni maček je otrokom najljubši?
6. Kako se imenuje drevo, ki ima spomladi ogromne cvetove? Iz črk OLIJAMAGN.
7. Kateri izpit opravljajo učenci v 5. razredu? Na cesti, poligonu... Vodi ga učitelj Rado.
8. Kako se piše učitelj slovenščine na OŠ Franceta Bevka?

DOBIL SI BESEDO:

KAKO SEM DOBILA SVOJO HRČICO PIKICO

Zgodilo se je na Silvestrovo pred mojim šestim rojstnim dnevom. Šli smo v Mercator Šiška, ker smo hoteli kupiti skiro za moj rojstni dan. A ga ni bilo. Bila sem žalostna. Nato pa smo se odpravili proti Zooticu, v trgovino z malimi živalicami. Videli smo majhne hrčke, ki so spali. Majhna hrčica pa je v kletki tekla sem ter tja. Ko nas je zagledala je, začela praskati po kletki. Bila je zelo luškana. Mamici je bila tako všeč, da se je odločila, da jo bomo kupili. Moj bratec ni verjel, a jaz sem. Tako, ko smo jo videli, smo vedeli, da ji je ime Pikica. Bila je sivkasto rjava z belim trebuščkom, ušeska, smrček in čisto majhen repek je imela roza, majhne očke pa črne. To se je zgodilo 31. decembra 2016. Pikica je bila moj prvi ljubljencek.

Darija Kušej 2. b

Janezek stopi na tehtnico in reče sestrici: »Saj sploh ne boli.«

»Zakaj pa naj bi bolelo?«

»Ko stopi mama sem gor, vedno glasno zakriči.«

Kdaj pa ti vstajaš, Janezek?

Ko se sončni žarek dotakne moje postelje.

Potem pa si zgoden!

Niti ne, okno imam obrnjeno proti zahodu!

Pogovoro dveh desetletnih mulcev:

Uf, kako so tvoje noge umazane!

Logično, saj sem tudi starejši!

VICI

ABECEDA

Policaј: "Gospod, ste kaj popili?"

"Ne, nič."

"Bova testirala: poveјte abecedo nazaj!"

"Ž z v u t š s r p o n m l k j i h g f e d č c b a."

"Neverjetno, jaz tega ne bi mogel niti trezen."

"Jaz tudi ne."

PRESOJA

Vpraša žena moža: "Kaj ti je na meni bolj všeč, moj čedni obraz ali lepo telo?"

Mož jo pogleda in odgovori: "Rad imam tvoj smisel za humor."

KAKO DELUJE DRŽAVA

Učitelj vpraša v razredu:

"Otroci, kdo mi lahko pove, kako funkcionira država?"

Javi se Janezek:

"Država je kot čezoceanska ladja. Kapitan je predsednik, ministri pa posadka, ki vodi ladjo čez nemirne valove, nevihte in druge težave."

Učitelj reče:

"Zelo dobra razlaga. Kaj pa ljudstvo?"

"To so potniki!"

"Kaj pa delajo oni?"

"Bruhajo."

Pride policist na policijsko postajo pa reče komandirju:

»Če ugotovite, koliko krofov imam, vam dam oba!«

Zakaj se podre zid, če se blondinka nasloni nanj?

Pametnejši popusti.

SODOBNI VRTEC

Po koncu službe pride mama po otroka v vrtec. Vrata velikega otroškega igrišča okoli vrtca so odprta, vsi otroci so v peskovniku, vsak s svojim mobilnikom, vzgojiteljica pa poležava na klopci.

Vpraša mama:

"Kako lahko spite, vrata so odprta, vam bojo otroci ušli."

In vzgojiteljica:

"Nič ne bojo ušli. Pri nas je wi-fi samo v območju tega peskovnika."

NAČRTOVANJE DOPUSTA

Se pogovarjata dva prijatelja, pa pravi prvi: "Janez, si že naredil kakšen načrt za dopust?"

Janez: "Ne, čemu bi ga? Moja žena določi, kam bomo šli, moj šef določi, kdaj bomo šli, in moja banka določi, kako dolgo bomo na dopustu!"

Kaj dela blondinka v puščavi?

Sesa prah.

Janezek pride ves ponosen domov in pove, da je danes v šoli dobil eno petico.

Mama zadovoljno vpraša: »Pri katerem predmetu pa?«. »Pri matematiki, slovenščini, zgodovini, geografiji in glasbi.«

Blondinka pride v trgovino z elektronskimi napravami. Razgleda se po izdelkih in reče trgovcu: »Rada bi imela to televizijo.« »Ne prodajamo blondinkam,« odgovori prodajalec. Naslednji dan pride kot rjavolaska ter ponovi vse. »Ne prodajamo blondinkam,« spet odgovori trgovec. Spet naslednji dan pride kot rdečelaska. »Ne prodajamo blondinkam!« ponovi. Naslednji dan pa vpraša prodajalca: »Prišla sem predvčerajšnjem kot rjavolaska in včeraj kot rdečelaska, da bi kupila tole televizijo. Kako ste vedeli da sem jaz?!« Prodajalec: »Gospodična, tole je mikrovalovka.«

Kako nastane rosa?

Zemlja se prehitro vrti, pa zašvica.

REZULTAT

Mujo in Haso sta šla na nogometno tekmo in s sabo vzela nekaj litrov domačega šnopsa.

Dogovorila sta se, da vedno, ko pade zadetek, malo cukneta.

Tekma se je končala 0:0.

Mujo: "Haso, ajmo mi na košarku!"

Učiteljica: »Janezek, poveј mi tri afriške živali!«

Janezek: »Lev in 2 krokodila.«

